

รายงาน

การประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภา ประจำปี ๒๕๕๒

ระหว่างวันที่ ๔ – ๑๑ เมษายน ๒๕๕๒

ณ กรุงแอดดิสอาบาบา สหพันธ์สาธารณรัฐประชาธิปไตยเอธิโอเปีย

การประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภา (The Association of Secretaries General of Parliaments – ASGP) ประจำปี ๒๕๕๒ จัดขึ้นระหว่างวันที่ ๖ – ๑๐ เมษายน ๒๕๕๒ ณ กรุงแอดดิสอาบาบา สหพันธ์สาธารณรัฐประชาธิปไตยเอธิโอเปีย มีผู้เข้าร่วมการประชุมฯ ทั้งสิ้น จำนวน ๕๕ คน จากประเทศสมาชิกจำนวน ๑๑ ประเทศในการประชุมครั้งนี้มีนาย Hafnaoui Amrani ประธานสมาคมเลขาธิการรัฐสภา และเลขาธิการสภาที่ปรึกษาแห่งชาติแอลจีเรีย เป็นประธานและเป็นผู้ดำเนินการประชุม โดยมีคณะผู้แทนไทย จำนวน ๕ คน เข้าร่วมประชุม คือ

๑. นายพิฑูร พุ่มหิรัญ
 - เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
 - สมาชิกสมาคมเลขาธิการรัฐสภา
 - หัวหน้าคณะผู้แทนไทย
๒. นายสมพล วัฒนพันธ์
 - รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
 - สมาชิกสมาคมเลขาธิการรัฐสภา
 - ผู้แทนไทย
๓. นางศมนฤทัย อักษรมัต
 - ผู้อำนวยการกลุ่มงานสมาคมรัฐสภาและสมาคมเลขาธิการรัฐสภา
 - สำนักองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ
 - เลขานุการคณะผู้แทนไทย
๔. นางสาวนิรนนท์ สังข์โต
 - เจ้าหน้าที่วิเทศสัมพันธ์ ๕
 - กลุ่มงานสมาคมรัฐสภาและสมาคมเลขาธิการรัฐสภา
 - สำนักองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ
 - ผู้ช่วยเลขานุการคณะผู้แทนไทย
๕. นายกิตติ เสรีประยูร
 - เจ้าหน้าที่วิเทศสัมพันธ์ ๕
 - กลุ่มงานสมาคมรัฐสภาและสมาคมเลขาธิการรัฐสภา
 - สำนักองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ
 - ผู้ช่วยเลขานุการคณะผู้แทนไทย

กำหนดการและหัวข้อการประชุม

การประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภา ประจำฤดูใบไม้ผลิ ปี ๒๕๕๒ มีระยะเวลา ๕ วัน คือ ระหว่างวันที่ ๖ – ๑๐ เมษายน ๒๕๕๒ โดยมีกำหนดการและหัวข้อการประชุมฯ ดังนี้

วันจันทร์ที่ ๖ เมษายน ๒๕๕๒

ช่วงเช้า

- เวลา ๐๙.๐๐ นาฬิกา - การประชุมคณะกรรมการบริหาร
- เวลา ๑๑.๐๐ นาฬิกา - เปิดการประชุม
- การพิจารณาระเบียบวาระการประชุม
- แนะนำสมาชิกใหม่
- กล่าวต้อนรับและการนำเสนอระบบงานรัฐสภาของสหพันธ์สาธารณรัฐประชาธิปไตยเอธิโอเปีย โดย นาย Dagnachew Befekadu เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเอธิโอเปีย และ นาย Habtamu Nini Abino หัวหน้าสำนักงานเลขาธิการรัฐสภาแห่งสหพันธ์ของเอธิโอเปีย

ช่วงบ่าย

- เวลา ๑๕.๐๐ นาฬิกา - การอภิปรายทั่วไป เรื่อง “การตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรี” (Questions to Ministers) ดำเนินการอภิปราย โดย นาง Adelina Sá Carvalho อดีตประธานสมาคมเลขาธิการรัฐสภาและเลขาธิการรัฐสภาโปรตุเกส
- การนำเสนอประเด็นอภิปราย เรื่อง “การส่งเสริมประชาธิปไตยอิเล็กทรอนิกส์ในยุคโลกาภิวัตน์” (Promoting e-Democracy in the Global Era) โดย นาย Park Kye Dong เลขาธิการรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลี

วันอังคารที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๒

ช่วงเช้า

- เวลา ๐๙.๐๐ นาฬิกา - การประชุมคณะกรรมการบริหาร
- การอภิปรายทั่วไป เรื่อง “มาตรการในการจำกัดผลกระทบของรัฐสภาต่อสิ่งแวดล้อม” (Measures to limit the impact of Parliament on the Environment) โดย นาย Ulf Christoffersson รองเลขาธิการรัฐสภาสวีเดน

- การนำเสนอประเด็นอภิปราย เรื่อง “เอกสิทธิ์ทางรัฐสภา : การประสานระหว่างฝ่ายนิติบัญญัติกับฝ่ายตุลาการ - ประสบการณ์ของประเทศอินเดีย” (Parliamentary privileges: Legislature and judiciary interface – the Indian experience) โดย นาย P.D.T. Achary เลขาธิการโลกสภาอินเดีย

ช่วงบ่าย

เวลา ๑๕.๐๐ นาฬิกา

- การนำเสนอประเด็นอภิปราย เรื่อง “การต้อนรับสมาชิกรัฐสภาเมื่อเปิดสภา” (The reception of MPs at the beginning of a new term of Parliament) โดย นาย Xavier Roques เลขาธิการฝ่ายบริหารของรัฐสภาฝรั่งเศส
- การนำเสนอประเด็นอภิปราย เรื่อง กฎหมายที่ออกโดยฝ่ายบริหารในประเทศอินเดีย เมื่อสภาปิดสมัยประชุม” (The Ordinance : Legislation by the Executive in India when parliament is not in session) โดย Dr. V K. Agnihotri เลขาธิการราชสภาอินเดีย
- การนำเสนอประเด็นอภิปราย เรื่อง “อัฟกานิสถาน: การเริ่มต้นของระบอบประชาธิปไตย - ความสำเร็จและสิ่งท้าทาย” (Afghanistan: the beginning of democracy – achievements and challenges) โดย นาย Ghulam Hassan Gran เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรอัฟกานิสถาน

วันพุธที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๒

เยี่ยมชมและทัศนศึกษารัฐสภาเอธิโอเปีย ฟาร์มกุหลาบ และทะเลสาบ Bishoftu

วันพฤหัสบดีที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๒

ช่วงเช้า

เวลา ๐๙.๐๐ นาฬิกา

- การประชุมคณะกรรมการบริหาร

เวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา

- การอภิปรายทั่วไป เรื่อง “การเลือกตั้งประธานสภาผู้แทนราษฎร” (Election of the Speaker) ดำเนินการอภิปราย โดย นาย Marc Bosc รองประธานสมาคมเลขาธิการรัฐสภาและรองเลขาธิการสภาสามัญแคนาดา

- การนำเสนอประเด็นอภิปราย เรื่อง “คำกล่าวครั้งแรกในรัฐสภาของสมาชิกรัฐสภาสมัยแรก” (First speeches in Parliament by new Members of Parliament) โดย นาง Claressa Surtees รองหัวหน้าฝ่ายรักษาความปลอดภัยของสภาผู้แทนราษฎรเครือรัฐออสเตรเลีย
- เวลา ๑๑.๐๐ นาฬิกา - หมดกำหนดเวลาการเสนอชื่อผู้ลงสมัครชิงตำแหน่งกรรมการบริหารแทนตำแหน่งที่ว่าง
- ช่วงบ่าย
- เวลา ๑๕.๐๐ นาฬิกา - การนำเสนอกิจกรรมต่าง ๆ ของสหภาพรัฐสภาในปัจจุบัน โดย นาย Martin Chungong
- การอภิปรายทั่วไป เรื่อง “การประเมินตนเองในด้านการบริหารภายในรัฐสภา” (Administrative self – evaluation within Parliaments) ดำเนินการอภิปรายโดย นาย Hafnaoui Amrani ประธานสมาคมเลขาธิการรัฐสภาและเลขาธิการสภาที่ปรึกษาแห่งชาติแอลจีเรีย
- ข้อเสนอแนะ โดยนาง Dianela Giacomelli จากศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของรัฐสภาโลก
- การนำเสนอประเด็นอภิปราย เรื่อง “งานของสภาผู้แทนราษฎรอุรุกวัยในช่วงปิดสมัยประชุม” (Functions of the Chamber of the House of Representatives of Uruguay during non – working periods) โดย Dr. José Pedro Montero รองประธานสมาคมฯ และเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรอุรุกวัย
- เวลา ๑๖.๐๐ นาฬิกา - การเลือกตั้งกรรมการบริหาร
- วันศุกร์ที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๒
- ช่วงเช้า
- เวลา ๐๘.๐๐ นาฬิกา - การประชุมคณะกรรมการบริหาร
- เวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา - การนำเสนอ เรื่อง การเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา (IPU) ครั้งที่ ๑๒๒ และการประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภา ประจำปี ๒๕๕๑ ณ กรุงเทพมหานคร โดย นายพิฑูร พุ่มหิรัญ เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

- การอภิปรายทั่วไป เรื่อง “การสังเกตการณ์ธรรมเนียมปฏิบัติของรัฐสภาที่สนองต่อความคาดหวังของสมาชิกรัฐสภาและผู้เลือกตั้ง (Observing parliamentary traditions and meeting expectations of Members and electors) โดย นาง Jacqueline Biesheuvel – Vermeijden) เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร เนเธอร์แลนด์ และนาย Ian Harris อดีตประธานสมาคม เลขานุการรัฐสภาและเลขานุการสภาผู้แทนราษฎรเครือรัฐออสเตรเลีย
- การนำเสนอประเด็นอภิปราย เรื่อง “ปฏิสัมพันธ์ของสภาสหพันธรัฐ (สภาสูง) กับการประชุมของฝ่ายนิติบัญญัติของสหพันธรัฐรัสเซียในกระบวนการตรากฎหมาย” (The interaction of the Council of the Federation with the legislatives assemblies of the subjects of the Russian Federation in the law-making processes) โดย นาย Vladimir Svinarev เลขานุการสภาสหพันธรัฐของรัสเซีย
- การอภิปรายในประเด็นอื่น ๆ เพิ่มเติม (คัดเลือกโดยคณะกรรมการบริหารในวาระการประชุมนี้)
- การพิจารณาแก้ไขข้อบังคับของสมาคมฯ
- ข้อซักถามเกี่ยวกับการบริหารงานและการเงินของสมาคมฯ
- การพิจารณาร่างระเบียบวาระการประชุมสำหรับการประชุมสมาคมฯ ครั้งถัดไป (ณ นครเจนีวา ตุลาคม ๒๕๕๒)
- ปิดการประชุม

สมาชิกใหม่ของสมาคมเลขานุการรัฐสภา

ในการประชุม ASGP ครั้งนี้ นาย Hafnaoui Amrani ประธานสมาคมเลขานุการรัฐสภาและเลขานุการสภาที่ปรึกษาแห่งชาติแอลจีเรีย เป็นประธานในการประชุมฯ โดยได้กล่าวแนะนำและกล่าวต้อนรับสมาชิกใหม่ของสมาคมเลขานุการรัฐสภา จำนวน ๑๓ คน คือ

๑. นาย Abdelhamid Badis Belkas - เลขานุการสภาประชาชนแห่งชาติแอลจีเรีย
(แทน นาย Boubeker Assoul)
๒. นาย Gegham Gharibjanian - เลขานุการรัฐสภาอาร์เมเนีย
(แทน นาย Tigran Balayan)

๓. นาย Alan Thompson - เลขานุการหน่วยงานบริการทางรัฐสภา
เครือรัฐออสเตรเลีย
(แทน นาง Hilary Penfold)
๔. นาย Djonata Djatto - เลขานุการรัฐสภาชาติ
(ประเทศนี้เข้าเป็นสมาชิก ASGP ครั้งนี้เป็นครั้งแรก)
๕. นาย José Óscar Armando Pineda Navas - เลขานุการสถานิติบัญญัติแห่งชาติเอลซัลวาดอร์
(ประเทศนี้เข้าเป็นสมาชิก ASGP ครั้งนี้เป็นครั้งแรก)
๖. นาย Sherlock E. Isaacs - เลขานุการรัฐสภากายอานา
(แทน นาย F.A. Narain)
๗. นาย Pedro Agostinho de Neri - เลขานุการรัฐสภาแองโกลา
(แทน นาย Diogo de Jesus)
๘. นาย Baye Niass Cissé - รองเลขานุการรัฐสภาเซเนกัล
๙. นาย Mohamed Hussein Nur - รองผู้อำนวยการรัฐสภาสหพันธ์รัฐรักษาการ
โซมาเลีย
๑๐. นาย Pranab Chakraborty - รองเลขานุการรัฐสภาบังกลาเทศ
๑๑. นาย Sosthene Cyitatre - เลขานุการวุฒิสภาวันดา
๑๒. นาย Thebenala Thebenala - รักษาการรองเลขานุการรัฐสภาบอตสวานา
๑๓. นาย Matjaz Plevelj - รองเลขานุการรัฐสภาสโลวีเนีย

สาระสำคัญของผลการประชุม

สาระสำคัญของผลการประชุมสมาคมเลขานุการรัฐสภา ประจำฤดูใบไม้ผลิ ปี ๒๕๕๒ มีสาระสำคัญ แบ่งออกเป็น ๖ ช่วง คือ

- การนำเสนอระบบงานของรัฐสภาเอธิโอเปีย
- การอภิปรายทั่วไป (General Debate)
- การนำเสนอประเด็นอภิปราย (Communication)
- ข้อเสนอแนะจากศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของรัฐสภาโลก
- การนำเสนอกิจกรรมต่าง ๆ ของสหภาพรัฐสภาในปัจจุบัน
- การนำเสนอการเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๒๒ และการประชุม

สมาคมเลขานุการรัฐสภา ประจำฤดูใบไม้ผลิ ปี ๒๕๕๓ ณ กรุงเทพมหานคร

ก) การนำเสนอระบบงานของรัฐสภาเอธิโอเปีย

นาย Dagnachew Befekadu เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเอธิโอเปีย และนาย Habtamu Nini Abino หัวหน้าสำนักงานเลขาธิการสภาแห่งสหพันธ์ของเอธิโอเปีย ได้กล่าวต้อนรับผู้เข้าร่วมการประชุมในฐานะที่ตนเป็นรัฐสภาประเทศเจ้าภาพ และได้ร่วมกันนำเสนอข้อมูลประเทศเอธิโอเปียพอสังเขปพร้อมก็นำเสนอระบบรัฐสภาของเอธิโอเปีย ในรายละเอียดดังนี้

สหพันธ์สาธารณรัฐประชาธิปไตยเอธิโอเปียตั้งอยู่ในส่วนแหลมของทวีปแอฟริกา (Horn of Africa) ทิศเหนือติดกับประเทศเอริเทรีย ทิศตะวันตกติดกับซูดาน ทิศใต้ติดกับเคนยา ทิศตะวันออกติดกับโซมาเลีย และทิศตะวันออกเฉียงเหนือติดกับจิบูตี เอธิโอเปียมีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ ๑.๑ ล้านตารางกิโลเมตร มีประชากร ๗๓ ล้านคน (ปี ๒๕๕๐) มีเมืองหลวงคือกรุงแอดดิสอาบาบา ซึ่งเป็นที่ตั้งขององค์กรระหว่างประเทศและองค์กรภูมิภาคต่าง ๆ จำนวนมาก เอธิโอเปียเป็นหนึ่งในประเทศเก่าแก่ของโลกและเป็นประเทศที่มีประชากรมากที่สุดเป็นอันดับสามของทวีปแอฟริกา มีร่องรอยของมนุษยชนเป็นประวัติศาสตร์ที่เก่าแก่ที่สุด เช่น กรณีศึกษา “Lucy” นอกจากนี้ เอธิโอเปียยังเป็นที่รู้จักในเรื่องของเมล็ดกาแฟ ชากรปrikหักพังของโบสถ์ต่าง ๆ และนักวิ่งโอลิมปิกส์ อีกทั้งเป็นดินแดนของผู้ศรัทธาในศาสนาคริสต์และมุสลิม เอธิโอเปียเข้าเป็นสมาชิกสันนิบาตชาติ เมื่อ ปี ๒๔๖๖ และเป็นหนึ่งใน ๕๑ สมาชิกดั้งเดิมของสหประชาชาติ สำนักงานใหญ่ของคณะกรรมการเศรษฐกิจสำหรับทวีปแอฟริกาแห่งองค์การสหประชาชาติ (UNECA) ก็ตั้งอยู่ในกรุงแอดดิสอาบาบาด้วย ในเมืองหลวงแห่งนี้ประกอบด้วย ชนกลุ่มน้อยหลายเผ่าพันธุ์ซึ่งทำให้เกิดความแตกต่างทางวัฒนธรรมและทำให้กรุงแอดดิสอาบาบามีเสน่ห์มากขึ้น

ระบบรัฐสภาของสหพันธ์สาธารณรัฐประชาธิปไตยเอธิโอเปีย

รัฐสภาเอธิโอเปียได้ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี ๒๔๙๔ โดยเอธิโอเปียเข้าเป็นสมาชิกของสหภาพรัฐสภาเมื่อปี ๒๕๐๕ การพัฒนาทางประวัติศาสตร์ของประชาธิปไตยแบบรัฐสภาได้ผ่านรูปแบบต่าง ๆ มา ๓ รูปแบบ คือ

- รัฐสภาภายใต้จักรวรรดิของจักรพรรดิ Haile Selasise ที่หนึ่ง
- รัฐสภา (Shengo) ภายใต้รัฐบาลทหาร และ
- รัฐสภาแห่งประเทศเอธิโอเปีย

รัฐสภาในช่วงการปกครองของจักรพรรดิและรัฐบาลทหารเป็นรูปแบบของรัฐสภาเดี่ยว ดังนั้นแนวคิดของระบอบประชาธิปไตยแบบรัฐสภาจึงยังไม่พัฒนาไปเท่าใดนัก จนเมื่อกลุ่มแนวหน้าประชาธิปไตยเพื่อการปฏิวัติของประชาชนชาวเอธิโอเปีย (Ethiopian Peoples’ Revolutionary Democratic Front – EPRDF) ได้ทำการล้มล้างรัฐบาลทหารในเดือนพฤษภาคม ๒๕๓๔ และได้จัดตั้งรัฐบาลชั่วคราวขึ้น จึงได้เกิดรัฐสภาของสหพันธ์ในปัจจุบัน ต่อมารัฐธรรมนูญได้มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๓๘ กำหนดให้มีสองสภา คือ สภาผู้แทนราษฎรและสภาสหพันธ์

สภาผู้แทนราษฎร - ประกอบด้วยสมาชิกจำนวน ๕๔๗ คนจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน ผู้ที่ได้รับเสียงข้างมากจะเป็นผู้ที่ได้รับเลือก (ระบบ First – Past – the – Post) มีวาระการดำรงตำแหน่ง ๕ ปี

โครงสร้างของสภาผู้แทนราษฎร ประกอบด้วย

- การประชุมสภา
- คณะกรรมการที่ปรึกษาด้านกิจการ
- ประธานสภาผู้แทนราษฎร
- คณะกรรมการประสานงานพรรคการเมือง ๖ คณะ
- คณะกรรมการประสานงาน
- คณะกรรมาธิการสามัญ ๑๓ คณะ
- สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สภาสหพันธ์ - ประกอบด้วยสมาชิกจำนวน ๑๒๐ คน ที่มาจากการเลือกตั้งทั้งโดยทางตรงและทางอ้อมจากสภาที่ปรึกษาแห่งรัฐตามภูมิภาค มีวาระการดำรงตำแหน่ง ๕ ปี สภาสหพันธ์นี้เกือบจะไม่มีอำนาจในทางด้านนิติบัญญัติเลย แต่มีความรับผิดชอบสำคัญ ๆ คือ การตีความตามรัฐธรรมนูญ การส่งเสริมรัฐธรรมนูญ การกำหนดและตัดสินใจในเรื่องสูตรการโอนงบประมาณเพื่อแก้ไขปัญหาความขัดแย้ง นอกจากนี้ สมาชิกสภาสหพันธ์ยังเป็นตัวแทนของประเทศ เชื้อชาติ และของประชาชนเอธิโอเปีย (NNP) ใน ๒ ทาง คือ ๑) แต่ละ NNP มีสมาชิกอย่างน้อย ๑ คน บวกกับสมาชิกอีกหนึ่งคนของประชาชนทุก ๆ ๑ ล้านคน ๒) ได้รับเลือกตั้งในรัฐสภาท้องถิ่น หรือเลือกโดยตรงจากประชาชนภายในรัฐ

สำนักงานเลขาธิการของทั้งสองสภา

ก่อนปี ๒๕๔๔ ทั้งสองสภามีสำนักงานเลขาธิการทำหน้าที่เป็นหน่วยธุรการของทั้งสองสภานานภายหลังปี ๒๕๔๔ แต่ละสภาก็มีสำนักงานเลขาธิการของตัวเอง มีเลขาธิการเป็นหัวหน้าหน่วยงาน สำนักงานเลขาธิการมีหน้าที่สนับสนุนงานต่าง ๆ ของสภาอย่างเป็นกลาง ช่วยงานของประธานสภา และให้การสนับสนุนกระบวนการตัดสินใจและนำไปปฏิบัติให้เกิดผลสำเร็จ

ด้วยจำนวนพรรคฝ่ายค้านและจำนวนสมาชิกที่เพิ่มขึ้นทำให้สภาต้องมีการจัดเตรียมและดำเนินการตามข้อบังคับและประมวลจริยธรรมสำหรับสมาชิก อันเป็นสิ่งที่นำมาซึ่งอิทธิพลที่สำคัญต่อการให้บริการ และเมื่อเร็ว ๆ นี้ ทั้งสองสภาได้ทำการศึกษาวิจัยโดยการใช้การปรับปรุงโครงสร้างกระบวนการ (BPR) และผลที่ได้นำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญต่อโครงสร้าง จำนวนและคุณสมบัติของเจ้าหน้าที่ รวมทั้งการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและอื่น ๆ การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวนี้ทำให้สำนักงานเลขาธิการของทั้งสองสภาสามารถให้บริการได้อย่างมีคุณภาพและทันการณ์ซึ่งเป็นสิ่งที่ทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ของทั้งสองสภาในที่สุด

ข) สารสำคัญของการอภิปรายทั่วไป (General Debate)

๑) “การตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรี” (Questions to Ministers) ดำเนินการอภิปรายโดยนาง Adelina Sá Carvalho อดีตประธานสมาคมเลขาธิการรัฐสภาและเลขาธิการรัฐสภาโปรตุเกส

- นาง Adelina Sá Carvalho ได้เปิดอภิปรายในประเด็นนี้ โดยกล่าวว่า กระทู้ถามรัฐบาลเป็นการควบคุมทางการเมืองในบริบทที่เป็นความรับผิดชอบทางรัฐสภาที่มีต่อรัฐบาล โดยกระทู้ถามนี้อาจทำได้ด้วยวาจาหรือทำเป็นหนังสือก็ได้แต่จะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการของรัฐบาลหรือการบริหารงานของรัฐทั้งโดยทางตรงและทางอ้อม

ในโปรตุเกส สมาชิกรัฐสภาได้รับอำนาจให้สามารถตั้งกระทู้ถามรัฐบาลเป็นครั้งแรกในปี ๒๕๐๒ ซึ่งในช่วงดังกล่าวเป็นช่วงที่ประเทศมีการปกครองแบบเผด็จการ และมีการแก้ไขรัฐธรรมนูญในปี ๒๕๑๖ โดยกระทู้ถามนั้นถูกกำหนดให้ทำเป็นหนังสือเท่านั้น ความขัดแย้งกันเองซึ่งเกิดขึ้นภายใต้การปกครองที่ลัดคักคีศรีของรัฐสภา และลทธิพิเศษต่าง ๆ ของสมาชิกรัฐสภาให้เหลือน้อยที่สุดนี้ ทำให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างขอบเขตของกระทู้ถามด้วยวาจากับกระทู้ถามที่ทำเป็นหนังสือจนต่อมารัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๑๕ ซึ่งได้รับความเห็นชอบภายหลังการปฏิวัติสู่ระบอบประชาธิปไตย กำหนดให้สมาชิกรัฐสภามีสิทธิตั้งกระทู้ถามรัฐบาล ทั้งในการประชุมสภา รวมถึงการตั้งกระทู้โดยทำเป็นหนังสือด้วย

กระทู้ถามด้วยวาจา (กระทู้ถามสด)

จากการศึกษาเปรียบเทียบที่เผยแพร่โดยสหภาพรัฐสภา (IPU) ในปี ๒๕๕๐ เป็นที่น่าสังเกตว่า ในจำนวนรัฐสภา ๘๘ ประเทศ มีแค่เพียง ๒๑ ประเทศเท่านั้นที่ได้มีการสำรองเวลาสำหรับการตั้งกระทู้ถามด้วยวาจาไว้ และในจำนวนของรัฐสภาที่มีการสำรองเวลาเพื่อการตั้งกระทู้ถามนั้น มีอยู่ ๑๕ ประเทศที่มีการตั้งกระทู้ถามสัปดาห์ละครั้งหรือสองครั้งเท่านั้น ขณะที่อีก ๑๒ ประเทศได้มีการดำเนินการดังกล่าวเป็นประจำทุกวัน

ก่อนที่จะมีการปฏิรูปรัฐสภาในปี ๒๕๕๐ สถานะของกระทู้ถามด้วยวาจาได้รับการประเมินไว้ค่อนข้างต่ำเนื่องจากกระทู้ถามจะถูกส่งไปยังรัฐบาลก่อนล่วงหน้าหนึ่งอาทิตย์ และส่งไปเป็นจำนวนหลายกระทู้ ปัญหาก็คือรัฐบาลมีสิทธิเลือกกระทู้ที่จะตอบได้ ภายหลังจากการปฏิรูป รัฐบาลและกลุ่มสมาชิกรัฐสภาจะเป็นผู้เลือกหัวข้ออภิปราย และจะได้รับการแจ้งให้ทราบล่วงหน้า ๒๔ ชั่วโมง กลุ่มสมาชิกรัฐสภาอาจตั้งกระทู้ถามในเรื่องที่เกี่ยวกับเรื่องอภิปราย และภายหลังจากช่วงกระทู้ถามจบลงแล้ว กระทู้ถามต่าง ๆ เหล่านี้ก็จะได้รับเสียงสะท้อนมากขึ้น โดยรูปแบบใหม่นี้จะทำให้ได้รับคำตอบจากรัฐบาลที่มีความชัดเจนลดปัญหาของการตอบกระทู้ที่ไม่ตรงประเด็น

กระทู้ถามที่ทำเป็นหนังสือ (กระทู้ถามทั่วไป)

กระทู้ถามทั่วไปเป็นเครื่องมือทางรัฐสภาที่แพร่หลายมากที่สุด แต่ก็มีลักษณะแตกต่างกันไปในรัฐสภาแต่ละประเทศ กระทู้ถามทั่วไปทำให้สมาชิกรัฐสภามีความมั่นใจว่าตนมีอิสระนอกกรอบระเบียบของพรรค ในโปรตุเกส รัฐธรรมนูญกำหนดสิทธิในการตั้งกระทู้ถามรัฐบาลในเรื่องที่เกี่ยวกับการดำเนินการใด ๆ หรือการบริหารภาครัฐ และจะต้องได้รับคำตอบภายในระยะเวลาที่เหมาะสม โดยคำตอบ

นั้นให้ทำเป็นหนังสือ แม้ว่ากระทู้ถามนั้นจะได้มีผู้ถามด้วยวาจาในเวลาเดียวกับที่ได้ทำเป็นหนังสือแล้วก็ตาม สมาชิกรัฐสภาสามารถตั้งกระทู้ถามในเรื่องใด ๆ ได้โดยไม่จำกัดจำนวนกระทู้ อย่างไรก็ตาม การตอบกระทู้มิใช่อำนาจของรัฐบาลในการที่จะตัดสินว่าตนควรจะตอบกระทู้หรือไม่ หากแต่เป็นหน้าที่ที่ควรจะต้องดำเนินการตอบกระทู้ภายในระยะเวลาที่เหมาะสม ตามข้อบังคับการประชุมรัฐสภาของโปรตุเกส กำหนดให้ได้รับคำตอบไม่เกิน ๓๐ วัน และในกรณีที่มิได้รับคำตอบภายในระยะเวลาดังกล่าวให้ทำการเผยแพร่กระทู้และชื่อของผู้รับกระทู้ในวารสารทางการของรัฐสภาและเว็บไซต์ของรัฐสภาด้วย

คำร้อง (Request)

นอกจากนี้ สมาชิกรัฐสภายังสามารถทำการร้องขอข้อมูลจากรัฐบาลกลาง รัฐบาลท้องถิ่นจากบริษัทมหาชน หรือบริษัทอื่น ๆ ภายใต้การจัดการของรัฐได้ ทั้งนี้จะต้องแยกคำร้องออกจากกระทู้ถามให้ชัดเจน

ข้อเสนอแนะเพื่อแนวปฏิบัติที่ดี

สภาชุดที่แล้วได้มีการจัดตั้งคณะทำงานขึ้นคณะหนึ่ง เพื่อจัดเตรียมแนวทางปฏิบัติที่ดีประกอบด้วย สมาชิกรัฐสภาจากกลุ่มสมาชิกรัฐสภาแต่ละกลุ่มจำนวน ๑ คน

คณะทำงานนี้จะคอยดูแลกระบวนการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกระทู้ถามและคำตอบของกระทู้และทำการวิเคราะห์เนื้อหาสาระ แนวปฏิบัติดังกล่าวนี้ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ลงในวารสารทางการของรัฐสภาและในแผ่นพับ โดยได้ดำเนินการแจกจ่ายให้กับคณะรัฐมนตรี สมาชิกรัฐสภา ซึ่งระบุข้อเสนอแนะต่าง ๆ และตัวอย่างของการปฏิบัติไว้ ในส่วนที่เกี่ยวกับกระทู้ถาม คำแนะนำต่าง ๆ ที่สำคัญก็เช่นควรระบุชื่อผู้รับกระทู้ถามให้ชัดเจน และในกรณีที่ผู้รับกระทู้ไม่มีหน้าที่รับผิดชอบใด ๆ ในเรื่องนั้น ๆ ให้ทำการส่งคืนกระทู้ภายในระยะเวลา ๕ วันทำการ หรือในกรณีที่สมาชิกรัฐสภาผู้ตั้งกระทู้ถามเห็นว่า คำตอบนั้นยังไม่เพียงพอ ก็ให้ทำกระทู้ถามใหม่ เป็นต้น

- นาย Francesco Posteraro รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรอิตาลี กล่าวเสริมในประเด็นนี้ว่า ข้อบังคับการประชุมสภาได้กำหนดกระบวนการในการได้รับข้อมูลจากรัฐบาล เครื่องมือบางอย่าง เช่น การตั้งกระทู้ถามมิได้เป็นแค่เพียงการหาข้อเท็จจริงเท่านั้น แต่ยังเป็นตรวจสอบกิจกรรมต่าง ๆ ของรัฐบาลอีกด้วย

การตั้งกระทู้ถาม คือ การถามที่เกี่ยวข้องกับสาเหตุและความประสงค์ของรัฐบาลที่ได้ดำเนินการในเรื่องใดเรื่องหนึ่งตามนโยบายของรัฐบาล ข้อบังคับการประชุมสภาจึงได้สร้างเครื่องมือเพื่อใช้ในการถามรัฐบาลจะเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ ซึ่งเชื่อมโยงกับการกำหนดนโยบาย มีการจัดสรรเวลาให้ผู้ตั้งกระทู้ ๑๕ นาที และสำหรับการตอบอีก ๑๐ นาที ในทางปฏิบัติ ผู้ตั้งกระทู้อาจสละสิทธิในการอธิบายกระทู้เพื่อที่จะได้นำเวลาที่สละสิทธิมาเพิ่มเป็นเวลาของการตอบ และในการตอบนั้น ผู้ตั้งกระทู้จะได้กล่าวว่าเขาพอใจกับคำตอบที่เขาได้รับหรือไม่ ทั้งนี้ สมาชิกหนึ่งคนตั้งกระทู้ได้ไม่เกินสองกระทู้และกระทู้ที่ถามนั้นจะบรรจุอยู่ในระเบียบวาระการประชุมด้วย ในกรณีที่ผู้ตั้งกระทู้ไม่พอใจกับคำตอบที่ได้รับและต้องการจะ

ให้มีการอภิปรายโดยให้รัฐบาลชี้แจงในรายละเอียด ให้สมาชิกผู้ยื่นข้อเสนอนั้นแสดงข้อเท็จจริงถึงความเกี่ยวพันระหว่างเครื่องมือในการกำหนดนโยบายกับเครื่องมือในการตรวจสอบ

กระทู้ถามด่วน มีลักษณะเฉพาะและจะได้รับการดำเนินการที่รวดเร็ว ประธานของกลุ่มสมาชิกรัฐสภาจะเป็นผู้กำหนดตารางเวลาของกระทู้ ประธานของแต่ละกลุ่มอาจลงชื่อไม่เกินสองกระทู้ถามด่วนในแต่ละเดือน และสมาชิกแต่ละคนอาจลงชื่อไม่เกินหนึ่งกระทู้ในช่วงเวลาเดียวกัน

คำถามต่าง ๆ ทางสภา เช่น คำถามเกี่ยวกับข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นเป็นความจริงหรือไม่ รัฐบาลมีข้อมูลของข้อเท็จจริงนั้น และข้อมูลที่ได้มานั้นถูกต้องหรือไม่ เป็นต้น คำถามที่ถามนั้นจะมีเนื้อหาในเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งเป็นการเฉพาะ ผู้ถามมีเวลา ๕ นาที คำถามที่ต้องการให้ตอบสดหรือตอบด้วยวาจาจะเกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีลักษณะในทางเทคนิคหรือเป็นประเด็นเฉพาะทั่ว ๆ ไป ซึ่งไม่มีนัยสำคัญในทางการเมือง

- นาย Vladimir Svinarev เลขาธิการสภาสหพันธรัฐของรัสเซีย กล่าวในประเด็นนี้ในส่วน of สภาสหพันธรัฐว่า กระทู้ถามอาจจะถูกถามใน “ชั่วโมงของรัฐบาล” โดยสภาสหพันธรัฐมีสิทธิเชิญรัฐมนตรีเข้าร่วมในการประชุมสภาด้วย ข้อเสนอที่สมาชิกสภาสหพันธรัฐ คณะกรรมการและคณะกรรมการอื่น ๆ ได้ทำเป็นหนังสือเกี่ยวกับการเชิญรัฐมนตรีและกระทู้ถามถึงรัฐมนตรีนั้น จะถูกนำเสนอให้กับประธานสภาผู้ซึ่งจะเป็นคนตัดสินใจว่า คณะกรรมการหรือคณะกรรมการจะเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดเตรียมและจัดให้มี “ชั่วโมงของรัฐบาล” นั้น ทั้งนี้ การเชิญรัฐมนตรีเข้าร่วมการประชุมสภาจะต้องได้รับเสียงข้างมากของจำนวนสมาชิกสภาสหพันธรัฐที่มีอยู่ทั้งหมด คำเชิญที่ระบุคำถามจะส่งให้กับรัฐมนตรีไม่ช้ากว่า ๕ วันก่อนการประชุมสภา ในกรณีที่รัฐมนตรีผู้ยื่นข้อเสนอนั้นไม่สามารถมาได้ให้แจ้งสภาสหพันธรัฐทราบล่วงหน้าถึงการที่ไม่สามารถเข้าร่วมประชุมได้นั้น พร้อมทั้งให้ระบุชื่อเจ้าหน้าที่ที่สามารถเข้าร่วมประชุมและตอบคำถามให้ทราบด้วย รัฐมนตรีจะมีเวลาในการชี้แจง ๑๕ นาที

ในกรณีที่รัฐมนตรีไม่สามารถตอบกระทู้ถามด้วยตนเองได้ และสมาชิกรัฐสภาไม่พอใจกับคำตอบของผู้แทนหรือผู้ที่รัฐมนตรีมอบหมาย สภาอาจจะเชิญรัฐมนตรีผู้ยื่นข้อเสนอนั้นมาเข้าร่วมประชุมอีกครั้งหนึ่งก็ได้

ความต้องการของประชาชนและสถานการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคมจะเป็นตัวกำหนดหัวข้อที่จะนำมาอภิปรายใน “ชั่วโมงของรัฐบาล” โดยตรง เช่น การประชุมสภาปัจจุบัน คำถามเกี่ยวกับความสำคัญลำดับต้น ๆ ของนโยบายด้านการต่างประเทศของรัสเซีย การส่งเสริมเทคโนโลยีสารสนเทศ การพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่อง และความเป็นรัฐแห่งตลาดแรงงานในเงื่อนไขการพัฒนาในภาวะวิกฤตของประเทศก็จะบรรจุเป็นหัวข้อเรื่องที่จะได้พิจารณาใน “ชั่วโมงของรัฐบาล”

๒) “มาตรการในการจำกัดผลกระทบของรัฐสภาต่อสิ่งแวดล้อม” (Measures to limit the impact of Parliament on the Environment) ดำเนินการอภิปรายโดย นาย Ulf Christoffersson รองเลขาธิการรัฐสภาสวีเดน

- นาย Ulf Christoffersson รองเลขาธิการรัฐสภาสวีเดน ได้เริ่มอภิปรายในประเด็นนี้โดยกล่าวถึงการลดผลกระทบของรัฐสภาสวีเดนที่มีต่อสิ่งแวดล้อมภายนอกว่า รัฐสภาสวีเดนได้ตั้งเป้าการใช้พลังงาน และการใช้ผลิตภัณฑ์เคมีในการทำความสะอาด ในเดือนกันยายน ๒๕๕๐ รัฐสภาสวีเดนได้เห็นชอบให้มีการนำระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมมาใช้กับกิจกรรมต่าง ๆ ของรัฐสภา ตามการรับรองระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO 14001 การรับรองนี้จะตรวจสอบโดยหน่วยงานอิสระ อันเป็นการยืนยันว่าองค์กรได้ทำงานอย่างเป็นระบบในประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม โดยวัตถุประสงค์ก็เพื่อให้รัฐสภาสวีเดนได้รับการรับรองในเดือนมิถุนายน ๒๕๕๒ นี้

ผลที่เกิดจากความพยายามในการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมเมื่อ ๒ – ๓ ปี ที่ผ่านมามีได้ถูกนำมาแสดงไว้ในรายงานประจำปี ๒๕๕๑ มีดังนี้

- การใช้พลังงานลดลงร้อยละ ๗ การใช้ไฟฟ้าและความร้อนลดลงร้อยละ ๔.๕ (หรือเท่ากับ ๖๕๐,๐๐๐ สวีดิชโครนา)
- อุปกรณ์ทำความเย็นภายนอกที่ติดตั้งอยู่ในทะเลสาบ Mälaren ทำให้สภาได้นำน้ำเย็นจากทะเลสาบมาใช้หล่อเย็นห้องคอมพิวเตอร์
- ฝักบัว ก๊อกน้ำ และชักโครกที่ติดตั้งภายในตึกของสภาได้ถูกจำกัดปริมาณการไหลของน้ำ ซึ่งเป็นการช่วยลดการใช้น้ำ
- ข้อกำหนดด้านสิ่งแวดล้อมได้ถูกนำมาใช้อย่างเป็นระบบในส่วนที่เกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างของรัฐ
- การใช้กระดาษลดลงในบางพื้นที่ของหน่วยงานโดยการพิมพ์งานสองหน้า และเอกสารรวมทั้งข้อมูลต่าง ๆ จะดำเนินการโดยใช้หลักการ “พิมพ์ตามสั่ง” (print – on – demand)
- การใช้ผลิตภัณฑ์เคมีในการทำความสะอาดลดลงประมาณร้อยละ ๓๐ นอกจากนี้ ยังให้เลิกใช้ผลิตภัณฑ์ที่มีส่วนผสมของสารที่เป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อม เช่น คลอรีน
- เครื่องตรวจจับควันไฟที่ใช้สารกัมมันตภาพรังสีได้ถูกเปลี่ยนเป็นแบบอุปกรณ์ตรวจจับควันแบบออปติคอลล
- การแก้ไขกฎหมายที่ทำให้สมาชิกรัฐสภาสามารถมีทางเลือกในการซื้อสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมได้มากขึ้น แม้ว่าราคาสินค้าอาจจะไม่ถูกมากนัก
- ปัจจุบัน ร้านอาหารของรัฐสภาสวีเดนให้บริการอาหารที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมที่มีส่วนผสมที่เป็นเกษตรอินทรีย์และไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม
- สมาชิกรัฐสภาและเจ้าหน้าที่ที่ใช้บริการเครื่องบินจะต้องจ่ายค่าชดเชยที่ทำให้เกิดมลพิษทางอากาศด้วย

นอกจากนี้ สำนักงานรัฐสภาของสวีเดน ยังได้กำหนดเป้าหมายเพื่อรักษาสิ่งแวดล้อมและกำหนดแผนการดำเนินการในปี ๒๕๕๑ – ๒๕๕๔ ดังนี้

▶ การใช้กระดาษ การใช้กระดาษรวมถึงเอกสารของสภา กระดาษที่ใช้กับเครื่องพิมพ์ เอกสารและเครื่องถ่ายเอกสาร จะต้องลดลงร้อยละ ๑๐ โดยมีผู้รับผิดชอบคือ หัวหน้าสำนักงานการพิมพ์ของรัฐสภาสวีเดน โดยกำหนดมาตรการจำกัดการใช้กระดาษ เช่น กำหนดกฎเกณฑ์การใช้กระดาษ ปรับ/เปลี่ยนเครื่องพิมพ์เอกสารและเครื่องถ่ายเอกสารหรืออาจกำหนดให้มีการระบุรหัสหรือสอครบถ้วนก่อนพิมพ์หรือถ่ายเอกสาร

▶ การใช้ไฟฟ้า จะต้องลดลงร้อยละ ๑๐ โดยมีหัวหน้าสำนักงานการจัดการทรัพย์สินเป็นผู้รับผิดชอบ และมีมาตรการได้แก่ การกำหนดกฎเกณฑ์หรือแนวปฏิบัติการใช้ไฟฟ้าในอาคารรัฐสภาให้ทุกคนที่ทำงานในอาคารได้ทราบ ในเรื่องของแสงสว่างนั้น ให้มีการเปลี่ยนเป็นหลอดประหยัดไฟ และมีตัวจับสัญญาณแสงเพื่อปิดไฟอัตโนมัติ ใช้พลังงานทดแทนให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

▶ ระบบการทำความร้อน การใช้ไฟฟ้าสำหรับการทำความร้อนจะต้องลดลงร้อยละ ๑๐ ผู้รับผิดชอบในการดำเนินการคือหัวหน้าสำนักงานการจัดการทรัพย์สิน โดยการใช้มาตรการต่าง ๆ ได้แก่ การปฏิบัติตามประกาศการใช้พลังงานและมาตรการที่ได้รับการเสนอ ตรวจสอบระบบการปล่อยลมและการทำความร้อน

▶ การขนส่ง ตั้งเป้าว่า รถยนต์ของสำนักงานและรถยนต์ที่เจ้าหน้าที่โดยสาร โดยไม่มีสมาชิกสภานั่งมาด้วย การปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์จะลดลงอย่างน้อยร้อยละ ๑๐ และหากเจ้าหน้าที่นั่งมาด้วยสมาชิก การปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ก็ตั้งเป้าให้ลดลงเช่นกัน ในกรณีที่เป็นการเยือนหรือเข้าร่วมประชุมต่างประเทศและต้องเช่ารถให้คำนึงถึงรถยนต์ที่มีส่วนในการรักษาสิ่งแวดล้อมก่อนเป็นอันดับแรก สร้างเงื่อนไขให้เกิดการประชุมทางไกล (Video Conference) มากขึ้น และให้จ่ายค่าชดเชยสำหรับการทำให้เกิดมลพิษในอากาศเนื่องจากการโดยสารเครื่องบิน

▶ ขยะที่เป็นอันตรายและอุปกรณ์ทางเทคนิคต่าง ๆ โดยการนำข้อกำหนดในเรื่องการจัดซื้อจัดจ้างที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อม เช่น ให้ผู้ซื้อ/ผู้ขายดำเนินการตามหลักการเดียวกัน นอกจากนี้ อาจมีข้อกำหนดด้านสิ่งแวดล้อมอย่างอื่นที่มีลักษณะเฉพาะได้อีก ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประเภทของการจัดจ้าง ส่วนอุปกรณ์ทางเทคนิคอาจมีข้อกำหนดว่าต้องกินไฟน้อย เป็นต้น

- นาย Vladimir Svinarev เลขาธิการสภาสหพันธรัฐของรัสเซีย ร่วมแสดงความคิดเห็นในประเด็นนี้ว่า สภาสหพันธรัฐของรัสเซียได้ดำเนินงานโดยคำนึงถึงประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมใน ๒ ทิศทางหลักคือ ทิศทางแรกได้แก่กิจกรรมในการตรากฎหมายและกิจกรรมทางการเมือง และทิศทางที่สองได้แก่การทำงานในทุก ๆ วันของสภาโดยคำนึงถึงระบบนิเวศน์ หน้าที่ในการปกป้องสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติจะต้องใช้การดูแลเป็นพิเศษในแง่ของเศรษฐกิจโลกและวิกฤตการณ์ทางการเงิน สิทธิในการได้รับสิ่งแวดล้อมที่สะอาดโดยไม่คำนึงว่าจะจะเป็นสถานที่พักอาศัย สถานะของรายได้เป็นหนึ่งในสิ่งที่มี

ความสำคัญที่สุดสำหรับมนุษย์ตามที่รัฐธรรมนูญของสหพันธรัฐรัสเซียระบุไว้ ดังนั้นการปกป้องคุ้มครองสิ่งแวดล้อมจะมีความสำคัญมากขึ้นในรัสเซียด้วยโครงการรักษสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ มีเป็นจำนวนมากขึ้น โดยสภาให้ความร่วมมือกับตัวแทนจากหน่วยงานด้านวิทยาศาสตร์และหน่วยงานชำนาญการ องค์กรที่มีใช้ภาครัฐ (NGO) และสื่อมวลชน นอกจากนี้ มีกฎหมายหลายฉบับที่เกี่ยวข้องกับด้านระบบนิเวศน์ได้ผ่านการเห็นชอบแล้ว กฎหมายเหล่านี้จะเป็นตัวกำหนดมุมมองการใช้ธรรมชาติและการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในด้านต่าง ๆ เช่น ประมวลกฎหมายว่าด้วยน้ำ ป่าไม้ ผืนดิน และการก่อสร้างเมือง เป็นต้น อีกทั้งการลดอิทธิพลที่เป็นอันตรายต่อสิ่งแวดล้อม การประหยัคทรัพยากรต่าง ๆ และการคุ้มครองสุขภาพของสมาชิกสภาและเจ้าหน้าที่เป็นแนวทางสำหรับการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ของสภา

๓) “การเลือกตั้งประธานสภาผู้แทนราษฎร” (Election of the Speaker) ดำเนินการอภิปราย โดย นาย Marc Bosc รองประธานสมาคมเลขาธิการรัฐสภาและรองเลขาธิการสภาสามัญแคนาดา

- นาย Marc Bosc ได้กล่าวอภิปรายในประเด็นนี้ในส่วนของสภาสามัญแคนาดาว่า เมื่อเปิดสภาใหม่ วาระที่ดำเนินการเป็นวาระแรกคือการเลือกตั้งประธานสภาสามัญ โดยสมาชิกสภาที่ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภามาต่อเนื่องยาวนานที่สุดและมิได้เป็นรัฐมนตรีและมิได้มีตำแหน่งใด ๆ ในสภาจะเป็นประธานในที่ประชุม โดยผู้ทำหน้าที่ประธานนี้จะต้องสงวนสิทธิในการลงคะแนนเลือกและไม่สามารถลงคะแนนเสียงคัดค้านหากผู้สมัครสองคนมีคะแนนเท่ากันได้ ผู้สมัครรับเลือกเป็นประธานสภาจะแสดงคำกล่าวไม่เกิน ๕ นาที ในระหว่างเลือกตั้งมิให้มีการอภิปราย สมาชิกของสภาทุกคนจะได้รับการพิจารณาเป็นผู้สมัครชิงตำแหน่งประธานสภาโดยอัตโนมัติยกเว้นผู้ที่ป็นรัฐมนตรีและเป็นหัวหน้าพรรค หากสมาชิกคนใดไม่ต้องการให้ชื่อตนปรากฏเป็นผู้สมัครก็ให้แจ้งเลขาธิการสภาเป็นหนังสือไม่เกิน ๑๘.๐๐ นาฬิกาก่อนวันเลือกประธาน

ในการเลือกตั้งประธานสภาให้ออกเสียงลงคะแนนเป็นการลับ โดยเดินออกมาลงคะแนนเสียงในช่อง (บุช) ลงคะแนนที่จัดเตรียมไว้ จากนั้นจึงหย่อนบัตรเลือกตั้งลงในกล่อง เมื่อสมาชิกได้ออกเสียงลงคะแนนเสร็จสิ้นแล้ว ให้เริ่มนับบัตรลงคะแนน และหลังจากการนับคะแนนถูกต้องเรียบร้อยแล้วให้เลขาธิการสภาทำลายบัตรลงคะแนนและทำลายบันทึกการลงคะแนนที่เกี่ยวข้องทั้งหมด เนื่องจากตามข้อบังคับการประชุมสภากำหนดว่าเลขาธิการสภาจะต้องไม่เปิดเผยจำนวนของเสียงที่ลงคะแนนสำหรับผู้สมัครแต่ละคน สมาชิกที่ได้รับเสียงข้างมากจะเป็นผู้ได้รับเลือกและประธานจะประกาศชื่อสมาชิกผู้นั้นและเชิญขึ้นเป็นประธานในที่ประชุม ซึ่งสมาชิกที่ทำหน้าที่ประธานก่อนหน้านี้จะลงจากบัลลังก์ไป จากนั้นเจ้าหน้าที่อาวุโสผู้มีหน้าที่ดูแลความปลอดภัยของสภา (Sergeant – at – Arms) ก็จะนำคทาจากใต้โต๊ะขึ้นมาวางไว้บนโต๊ะอันเป็นเครื่องแสดงว่าบัดนี้ประธานสภาสามัญได้ทำหน้าที่ประธานการประชุมแล้ว สภาสามัญจึงได้เกิดขึ้นอย่างถูกต้องเหมาะสมแล้ว

อย่างไรก็ดี ในกรณีที่ไม่มีสมาชิกผู้ใดได้รับเสียงข้างมากในการเลือกครั้งแรก เลขาธิการสภาจะส่งรายชื่อของสมาชิกที่ได้รับการพิจารณาลงชิงตำแหน่งในครั้งที่สองเรียงตามลำดับตัวอักษร โดยสมาชิกที่ได้รับจำนวนเสียงน้อยที่สุดในการเลือกครั้งก่อน และสมาชิกที่ได้รับคะแนนร้อยละ ๕ หรือน้อยกว่าเสียงที่

ลงทั้งหมดจะถูกตัดออก ส่วนขั้นตอนในการลงคะแนนเสียงก็เป็นไปตามวิธีการในการเลือกตั้งครั้งแรก เพียงแต่สีของกระดาษลงคะแนนจะไม่เหมือนกัน เมื่อลงคะแนนเสร็จเรียบร้อยแล้ว เลขานุการสภาจะเริ่มนับคะแนน และเมื่อนับคะแนนเสร็จก็จะทำลายกระดาษลงคะแนนเช่นเดียวกัน จากนั้นผู้ทำหน้าที่ประธานในที่ประชุมก็จะประกาศชื่อผู้ได้รับคะแนนเสียงมากที่สุดเป็นประธานสภาสามัญ

- นาง Maria Valeria Agostini ผู้อำนวยการสำนักกิจการต่างประเทศ อิตาลี กล่าวในส่วนการเลือกตั้งประธานสภาของอิตาลีว่า ในการประชุมครั้งแรกของวุฒิสภากายหลังการเลือกตั้งทั่วไปเสร็จสิ้น ผู้ทำหน้าที่เป็นประธานในที่ประชุมชั่วคราวคือสมาชิกที่มีอาวุโสทางวุฒิสภามากที่สุดในขณะที่สมาชิกที่มีอายุน้อยที่สุดก็ทำหน้าที่เป็นเลขานุการ ส่วนในการประชุมสภาผู้แทนราษฎรครั้งแรกนั้น รองประธานสภาที่มีอาวุโสสูงสุดของสภาชุดก่อน (หากได้รับการเลือกตั้งเข้ามาอีก) จะทำหน้าที่เป็นประธานในที่ประชุม แต่หากผู้นั้นมิได้รับการเลือกตั้งหรือมิได้เป็นสมาชิกแล้ว ให้รองประธานจากสภาชุดก่อนหน้านั้น ไปอีกเป็นประธานชั่วคราว จะเห็นได้ว่าข้อบังคับการประชุมของสภาผู้แทนราษฎรให้ความสำคัญกับสภาชุดก่อน ๆ มากกว่าเรื่องของอายุเช่นที่ใช้ในวุฒิสภา

ในวุฒิสภา ผู้ที่จะได้รับเลือกตั้งเป็นประธานนั้นจะต้องได้รับเสียงข้างมากเด็ดขาดจากจำนวนสมาชิกวุฒิสภาทั้งหมดในการเลือกตั้งสองครั้งแรก หากไม่มีผู้ได้รับเสียงข้างมากเด็ดขาดให้มีการลงคะแนนเสียงครั้งที่สามในวันถัดไป โดยในครั้งนี้นำผู้ที่ได้รับเลือกตั้งได้รับคะแนนเสียงข้างมากเด็ดขาดจากจำนวนเสียงที่ลงคะแนนก็เพียงพอ แต่หากยังไม่มีผู้ใดได้รับเสียงข้างมากอีก การลงคะแนนครั้งที่สี่จะเป็นการเลือกตั้งระหว่างผู้ลงสมัครชิงตำแหน่งสองคนที่ได้รับคะแนนเสียงมากที่สุดจากการลงคะแนนครั้งที่สาม

ส่วนการเลือกประธานสภาผู้แทนราษฎรในการเลือกตั้งครั้งแรกจะต้องได้รับเสียงข้างมากจำนวนสองในสามของสมาชิก ในครั้งที่สองจะต้องได้รับเสียงสองในสามของจำนวนเสียงที่ลงคะแนน และในการเลือกตั้งครั้งที่สามจะต้องได้รับเสียงข้างมากเด็ดขาดจากจำนวนเสียงที่ลงคะแนน

๔) “การสังเกตการณ์ธรรมเนียมปฏิบัติทางรัฐสภาที่ตรงต่อความคาดหวังของสมาชิกและผู้เลือกตั้ง” (Observing parliamentary traditions while meeting the expectations of Members and electors) ดำเนินการอภิปรายโดย นาง Jacqueline Biesheuvel – Vermeijden เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร เนเธอร์แลนด์

- นาง Jacqueline Biesheuvel – Vermeijden กล่าวว่า ตนไม่เชื่อว่า ประเทศจะได้รัฐสภาอย่างที่ควรจะเป็น โดยยกกรณีให้เห็นเช่น ประเทศเนเธอร์แลนด์ในอดีต ขณะนั้นเกือบทั่วโลกปกครองด้วยระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ แต่เนเธอร์แลนด์กลับเป็นสาธารณรัฐมีระบอบประชาธิปไตยที่เป็นธรรม จนในปัจจุบันหลายประเทศในโลกเปลี่ยนการปกครองเป็นระบอบสาธารณรัฐ แต่เนเธอร์แลนด์กลับมากปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตยแบบรัฐสภาโดยมีสถาบันพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

ในรัฐสภาของเนเธอร์แลนด์มีประเพณีที่สืบทอดกันมาอยู่ไม่มากนัก โดยประเพณีเหล่านั้นได้ฝังรากลึกอยู่ในข้อตกลงที่มีได้อยู่ในรูปลายลักษณ์อักษรระหว่างกลุ่มต่าง ๆ และกลุ่มต่าง ๆ ที่ว่านี้ก็มักจะอยู่ด้วยกัน รัฐสภาเนเธอร์แลนด์จึงมีพื้นที่ที่มากพอสำหรับความแตกต่างหลากหลายนี้ด้วย ระบบการเลือกตั้ง

ของเนเธอร์แลนด์ที่กำหนดสัดส่วนจำนวนของผู้แทนทำให้จำนวนผู้แทนที่เข้ามาในสภามีจำนวนค่อนข้างน้อย เช่น ได้รับเลือกตั้งเพียงแค่หนึ่งที่นั่ง จึงทำให้ในสภามีหลายพรรคการเมือง โดยปัจจุบันมีจำนวน ๑๑ พรรค ส่วนสัญลักษณ์ต่าง ๆ ก็หาได้ยาก ไม่มีรูปประมุขของรัฐในห้องประชุมสภาและไม่มีธงชาติเนเธอร์แลนด์เช่นกัน แต่การติดตั้งธงนั้นจะติดตั้งนอกอาคารรัฐสภาเมื่อเวลาที่สภามีประชุมเท่านั้น สมาชิกสภาจะพูดจากเวที ไม่ได้พูดจากที่นั่งของตน กฎข้อหนึ่งที่ดูจะผ่อนคลายความเคร่งครัดลงไปและดูเหมือนจะทำให้มารยาททางรัฐสภาตกต่ำลง นั่นคือความคาดหวังที่สมาชิกไม่ควรกล่าวกับสมาชิกอีกคนหนึ่งโดยตรง แต่ให้พูดผ่านประธานสภาแทน สมาชิกที่ขัดจังหวะสมาชิกที่กำลังพูดอยู่โดยอาจถามคำถามสั้นๆ สมาชิกที่ถูกขัดจังหวะจะต้องตอบคำถามดังกล่าวด้วย ด้วยเหตุนี้จึงทำให้เหมือนการอภิปรายไป นอกจากนี้ สมาชิกยังอ่านคำกล่าวที่ตนเตรียมมาประหนึ่งว่า หากไม่ทำเช่นนั้นอาจทำให้เกิดความผิดพลาดได้ กิริยามารยาทที่สมาชิกแสดงออกในการอภิปรายดูเป็นการอาฆาตพยาบาทและไม่สุภาพ ประธานสภามีอำนาจตัดถ้อยคำบางคำออกจากกระบวนการประชุมได้

วิธีการดำเนินงานของรัฐสภาเนเธอร์แลนด์ยังคงเป็นหัวข้อการอภิปรายอย่างต่อเนื่อง การขยายสภาผู้แทนราษฎรจากจำนวนสมาชิก ๑๐๐ คน เป็น ๑๕๐ คน ในปี ๒๕๕๕ สมาชิกมีเวลามาก โดยสามารถที่จะดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ให้สำเร็จลุล่วงได้ จนช่วงต้นทศวรรษ ๑๙๘๐ สิ่งนี้ทำให้มีการทบทวนกระบวนการของการทำงานและขององค์กร ด้วยเหตุนี้ จึงมีการตัดสินใจให้ขยายจำนวนของหน่วยงานสนับสนุนเพื่อเสริมสร้างความสามารถของสภาในการควบคุมดูแลนโยบายของรัฐบาล ต่อมา มีคณะกรรมการทำหน้าที่ตรวจสอบการทำงานของสภา ซึ่งก็จะเป็นการแก้ปัญหากระบวนการทำงานของคณะกรรมการสิทธิการสามัญ โดยการลดจำนวนคณะกรรมการลงเพื่อที่จะได้มีเวลาตรวจสอบคุณภาพของกระบวนการตรากฎหมาย การบังคับใช้ และความเป็นไปได้ของนโยบาย นอกจากนี้ ยังได้มีการคิดกันว่าให้มีการทบทวนการทำงานของสภาทุก ๆ สี่ปีอีกด้วย

- นาย Ian Harris อดีตประธานสมาคมเลขานุการรัฐสภาและเลขานุการสภาผู้แทนราษฎรออสเตรเลีย ได้ร่วมเสนอความคิดเห็นและประสบการณ์ของสภาผู้แทนราษฎรออสเตรเลียว่า สิ่งที่เป็นมรดกตกทอดและประเพณีทางรัฐสภา นักปราชญ์ชาวเยอรมันและนักประพันธ์กวีกลอน Goethe ซึ่งมีชีวิตอยู่ในช่วงปฏิวัติฝรั่งเศส ไม่นิยมแนวคิดการปฏิวัติเพราะเชื่อว่าการปฏิวัติไม่ก่อให้เกิดสิ่งที่ดีรวมทั้งสิ่งที่ไม่ดีด้วย ความสำคัญของการเปลี่ยนแปลงทางรัฐสภาคือวิวัฒนาการมากกว่าการปฏิวัติ ฝ่ายนิติบัญญัติส่วนใหญ่ที่ก่อตั้งขึ้นภายใต้ระบบของเวสต์มินสเตอร์ยังคงเป็นมรดกทางกระบวนการแห่งความขัดแย้งระหว่างระบอบกษัตริย์กับรัฐสภาในศตวรรษที่ ๑๗ ของอังกฤษ ในหลายประเทศที่ถูกบังคับให้เร่งดำเนินการโดยวิธีการทำสงครามกลางเมืองหรือความขัดแย้งของอำนาจจากต่างชาติ รอยกระสุนของระบอบประชาธิปไตยสามารถเห็นได้ที่กำแพงตึก จึงอาจกล่าวได้ว่า รอยกระสุนในประเทศออสเตรเลีย หรือในรัฐต่าง ๆ และเขตแดนก็ปรากฏในกระบวนการทางรัฐสภาเช่นกัน นอกจากนี้ในช่วงปลายศตวรรษที่ ๑๙ คนที่กลายเป็นนายกรัฐมนตรีคนแรกของประเทศได้เปรียบเทียบระบบรัฐบาลกับรองเท้าว่า เขามักจะเลือกซื้อรองเท้าบู๊ทจากสหราชอาณาจักร และก็ยังคงจะซื้อรองเท้าบู๊ทที่นั่น ขณะที่คนที่กลายมาเป็นประธานวุฒิสภา

คนแรกได้เสนอแนะว่า คนที่ฉลาดกว่าจะซื้อรองเท้าบูทที่ไหนก็ได้ที่ตนสามารถใส่ได้พอดี ฝ่ายนิติบัญญัติจึงดำเนินตามหลักทฤษฎีนี้ โดยการปรับเปลี่ยนสถาบันทางรัฐสภาและนำกระบวนการด้านรัฐสภาจากทั่วโลกมาใช้

สำหรับความแตกต่างในกระบวนการของสภาผู้แทนราษฎรนั้น เมื่อสภาผู้แทนราษฎรชุดใหม่ได้มาประชุมครั้งแรกในเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ได้เกิดลักษณะเด่นประการใหม่กับกระบวนการของสภา ก่อนพิธีเปิดการประชุมอย่างเป็นทางการ รัฐบาลดำเนินการตามรายงานเบื้องต้นจากคณะกรรมการด้านกระบวนการซึ่งเป็นคณะกรรมการสามัญของสภา คือ การสร้างดุลยภาพระหว่างประเพณีที่สืบทอดต่อกันมากับความก้าวหน้า โดยในรายงานฉบับนี้ คณะกรรมการได้ระบุว่า รัฐสภาอยู่ในกระบวนการปรับตัวเพื่อให้อยู่รอดได้ในสภาพแวดล้อมใหม่ ๆ การเปิดสภามีปัจจัยสำคัญต่าง ๆ ที่มีลักษณะความเป็นสัญลักษณ์มากมาย ควรได้มีการทำให้กระบวนการต่าง ๆ มีความทันสมัยหรือทำให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น คณะกรรมการยังเสนอแนะว่าวันเปิดสภาควรมีพิธีกล่าวต้อนรับโดยตัวแทนของเจ้าของที่ดินที่ใช้สร้างรัฐสภานั้น ข้อกังวลสำคัญอันหนึ่งของเลขาธิการสภาก็คือ ควรคงความเป็นสภาไว้ให้ตรงต่อความต้องการของประชาชนซึ่งมีสมาชิกเป็นตัวแทนของประชาชน คำว่า “Parliament” มาจากภาษาฝรั่งเศสว่า “parler” แปลว่า “พูด” โดยการพูดควรเป็นการแสดงความคิดเห็น ความเข้าใจในสถาบันทางรัฐสภาของประชาชนยังคงเป็นเรื่องสำคัญที่ต้องการได้รับการเอาใจใส่อย่างต่อเนื่อง สภาผู้แทนราษฎรออสเตรเลียได้ใช้ความพยายามในกิจกรรมสร้างความเข้าใจนี้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการอธิบายการทำงานของสภาและของรัฐสภาให้ประชาชนได้ทราบ ความท้าทายประการหนึ่งที่สถาบันทางรัฐสภาต้องประสบคือความจำเป็นในการรักษาความเกี่ยวพันของกระบวนการทางรัฐสภากับประชาชน และในการดำเนินการตามขั้นตอนทั้งหมดเพื่อให้ประชาชนได้ตระหนักและสนับสนุนเหตุการณ์ทางรัฐสภาที่มีต่อประชาชน

ส่วนผลกระทบที่มีต่อกระบวนการทางรัฐสภาในด้านเทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อมทางกายภาพอื่น ๆ เช่น การตั้งกล้องต่าง ๆ ในสภาและคณะกรรมการ มีผลต่อการแต่งกายของสมาชิกโดยเฉพาะสมาชิกสภาที่เป็นบุรุษเพราะต้องการแต่งกายให้เหมือนนักธุรกิจ เมื่อถ่ายทอดผ่านทางโทรทัศน์ และสมาชิกส่วนใหญ่ชอบที่จะนั่งอยู่ข้างหลังหัวหน้าพรรคของตนเพื่อที่เวลากล้องถ่ายมาจะได้ติดภาพตนด้วย และในเรื่องของอาคารรัฐสภาที่มีความสำคัญ เช่น สิ่งแวดล้อมทางกายภาพมีผลต่อคุณภาพของการอภิปราย สภาเวสต์มินสเตอร์จึงได้มีการออกแบบอย่างละเอียดสำหรับการอภิปราย และมีบรรยากาศในการช่วยลดความขัดแย้ง อย่างไรก็ตาม เลขาธิการรัฐสภาถูกคาดหวังว่าจะต้องเป็นผู้เก็บรักษามันที่เหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น รวมทั้งแนวปฏิบัติของฝ่ายนิติบัญญัติและจัดทำแนวทาง คู่มือ และสื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ ในเรื่องของการประชุมสภาด้วย

- นาย Vladimir Svinarev เลขาธิการสภาสหพันธรัฐของรัสเซีย กล่าวว่า ประเพณีของรัฐสภาของแต่ละประเทศขึ้นอยู่กับสิ่งที่ตกทอดกันมาทางประวัติศาสตร์ของชาตินั้น ๆ ในรัสเซียเอง ประเพณีต่าง ๆ เหล่านี้เกี่ยวข้องกับโครงสร้างในระบบสองสภา การมีสองสภาเป็นสิ่งสำคัญสำหรับประเทศที่ใช้ระบบสหพันธรัฐอย่างรัสเซีย ซึ่งทำให้เราเกิดความมั่นใจในระบบของการเป็นตัวแทนเพื่อ

ผลประโยชน์ของรัฐ ประเพณีต่าง ๆ เกิดขึ้นในขอบเขตความสัมพันธ์ระหว่างสองสภา กระบวนการตรากฎหมายได้รับการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง ระบบการสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมด้านนิติบัญญัติประสบผลสำเร็จในปี ๒๕๔๕ ได้มีการใช้มาตรการบางอย่างที่ทำให้เกิดหน่วยสำคัญ ๆ ของสภา ได้แก่ คณะกรรมาธิการและคณะกรรมการ ซึ่งต่างก็มีความใกล้ชิดซึ่งกันและกันเป็นลักษณะของการทำงานร่วมกันระหว่างสมาชิกของทั้งสองสภาโดยการทำให้มีความทันสมัยมากขึ้นด้วย ซึ่งทำให้การดำเนินการต่าง ๆ ของฝ่ายนิติบัญญัติเกิดประสิทธิผลที่ดี ส่วนเจ้าหน้าที่ด้านธุรการที่เป็นฝ่ายสนับสนุนงานของสภาสหพันธรัฐต่างเป็นส่วนสำคัญในการผลักดันงานตลอดระยะเวลา ๑๕ ปีที่ผ่านมา เจ้าหน้าที่ที่มีความมั่นคงและสภาจะพัฒนาให้เจ้าหน้าที่ที่มีคุณภาพที่ดีที่สุดต่อไป ซึ่งเจ้าหน้าที่สภาเป็นผู้มีประสบการณ์และเป็นความรู้ของสภา นอกจากนี้ สภาคู่มาภิบาลกับสภาสหพันธรัฐได้มีการแลกเปลี่ยนเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานระหว่างกันอีกด้วย ลักษณะพิเศษอีกประการหนึ่งในเรื่องการเพิ่มจำนวนบุคลากรของฝ่ายธุรการก็คือสมาชิกสภาผู้มาชิกและสมาชิกสภาสหพันธรัฐที่หมดวาระลงและต้องการทำงานในฝ่ายธุรการของสภาก็สามารถทำได้ โดยสิ่งนี้จะช่วยทำให้ฝ่ายเลขานุการของสภามีความเป็นมืออาชีพมากขึ้น

ค) สารสำคัญของ การนำเสนอประเด็นอภิปราย (Communication)

๑) “การส่งเสริมประชาธิปไตยอิเล็กทรอนิกส์ในยุคโลกาภิวัตน์” (Promoting e-Democracy in the Global Era) โดย นาย Kye Dong Park เลขาธิการรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลี

ยุคสารสนเทศในศตวรรษที่ ๒๑ ได้ทำให้การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารพัฒนาขึ้นอย่างมาก ขณะเดียวกันความคิดหวังของประชาชนต่อกระบวนการและสถาบันด้านประชาธิปไตยก็เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วด้วยเช่นกัน ซึ่งสิ่งดังกล่าวนี้จะนำไปสู่วิกฤตของการสื่อสารทางการเมือง อย่างไรก็ดี มีความหวังว่าการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศใหม่ ๆ จะช่วยแก้ปัญหาเหล่านี้ได้ นั่นหมายความว่า เทคโนโลยีของระบบอินเทอร์เน็ตจะช่วยให้การติดต่อสื่อสารระหว่างกันเป็นไปได้โดยสะดวกขึ้นและช่วยทำให้ระดับการประสานงานและความร่วมมือระหว่างกลุ่มคนต่าง ๆ ในสังคมดีขึ้นด้วย ดังนั้นตนจึงเชื่อว่า นิยามของคำว่าประชาธิปไตยอิเล็กทรอนิกส์ (e-Democracy) ก็คือ การแพร่ขยายประชาธิปไตยผ่านเทคโนโลยีสารสนเทศนั่นเอง โดยรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลีได้จัดตั้งรัฐสภาอิเล็กทรอนิกส์ (e-Parliament) ในรูปของสภาดิจิทัลขึ้นและต้องการแบ่งปันประสบการณ์นี้ให้กับรัฐสภาประเทศต่าง ๆ เพราะหากหลายประเทศมีการจัดตั้งรัฐสภาอิเล็กทรอนิกส์ก็จะทำให้เครือข่ายสารสนเทศขยายกว้างขึ้นด้วยโดยรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลีพร้อมให้ความช่วยเหลือ

รัฐสภาอิเล็กทรอนิกส์ของสาธารณรัฐเกาหลีมีลักษณะสำคัญ ๓ ประการคือ

(๑) เป็นสภาดิจิทัลซึ่งจะช่วยเสริมประสิทธิภาพในกิจกรรมต่าง ๆ ของฝ่ายนิติบัญญัติ สมาชิกสภาสามารถเข้าถึงข้อมูลด้านนิติบัญญัติทั้งหมดผ่านคอมพิวเตอร์ มีระบบการลงคะแนนอิเล็กทรอนิกส์ กระดานอิเล็กทรอนิกส์ขนาดใหญ่แสดงผลการลงคะแนน โสตทัศนูปกรณ์สำหรับการนำเสนอต่าง ๆ ผลการประชุมทั้งหมดจะถูกส่งไปที่ฐานเก็บข้อมูลโดยอัตโนมัติ ซึ่งเป็นการประหยัดเวลาและค่าใช้จ่ายในการประชุม ทั้งยังสามารถเข้าถึงข้อมูลและสามารถดำเนินการส่งระเบียบวาระการประชุมผ่านระบบได้ทันทีอีกด้วย

(๒) มีระบบข้อมูลออนไลน์เพื่อให้ข้อมูลค่านิติบัญญัติแก่ประชาชน ฐานข้อมูลของระบบต่าง ๆ เหล่านี้จะมีทั้งกฎหมายเก่าและใหม่ รายงานการประชุม และข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

(๓) ห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ (e-Library) ปัจจุบันห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ของรัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลีมีหนังสือดิจิทัลทั้งหมด ๑.๘๐ ล้านฉบับ รวมถึงวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโทและปริญญาโทระดับปริญญาเอก จำนวน ๖๐,๐๐๐ เรื่อง และวารสารวิชาการจำนวน ๘๐,๐๐๐ ฉบับ นอกจากนี้ ห้องสมุดรัฐสภายังได้ลงนามบันทึกความเข้าใจกับสถาบันวิชาการต่าง ๆ ได้แก่ ห้องสมุดสภาองเกรส มหาวิทยาลัยเยล มหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด เป็นต้น ทั้งนี้ เพื่อส่งเสริมการแลกเปลี่ยนความรู้และข้อมูลด้วยระบบออนไลน์

ขณะนี้รัฐสภาสาธารณรัฐเกาหลีมีโครงการช่วยเหลือประเทศต่าง ๆ ที่ต้องการหรือมีความจำเป็นในการใช้สาธารณูปโภคด้านเทคโนโลยีสารสนเทศกับเครื่องคอมพิวเตอร์และชุดปฏิบัติการซอฟต์แวร์ ที่เรียกว่าโครงการ e-PAI (โครงการความช่วยเหลือด้านรัฐสภาอิเล็กทรอนิกส์) โครงการนี้ได้ให้ความช่วยเหลือโดยการบริจาคคอมพิวเตอร์ให้กับกัมพูชา ลาว และเนปาลแล้ว ปัจจุบันมีรัฐสภาจำนวน ๓๐ ประเทศที่แสดงความสนใจ โดยความต้องการคอมพิวเตอร์มีจำนวนถึง ๑,๑๐๐ เครื่องแล้ว

๒) “เอกสิทธิ์ทางรัฐสภา : การประสานกันระหว่างฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายตุลาการ – ประสบการณ์ของประเทศอินเดีย” (Parliamentary privileges : Legislature and judiciary interface – the Indian experience) โดย นาย P.D.T. Achary เลขาธิการโลกสภาอินเดีย

ในเรื่องของเอกสิทธิ์และความคุ้มกันของสภา สมาชิกรัฐสภา และคณะกรรมการของสภานั้น ได้กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญว่า สมาชิกมีเสรีภาพในการกล่าวถ้อยคำในรัฐสภาโดยไม่ต้องรับผิดชอบใด ๆ ถ้อยคำหรือลงคะแนนในการประชุมสภาหรือในศาล และตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง สมาชิกรัฐสภาไม่ต้องถูกจับกุมในคดีความผิดทางแพ่งในช่วงระหว่างสมัยประชุมและก่อน-หลังสมัยประชุม ๔๐ วัน วัตถุประสงค์ก็เพื่อให้สมาชิกผู้นั้นสามารถเข้าประชุมสภาได้ตามปกติ

ส่วนการประสานกันระหว่างรัฐสภากับศาลนั้น มีคดีตัวอย่าง เช่น คดีของหนังสือพิมพ์ Search Light ระหว่างฝ่ายนิติบัญญัติกับบรรณาธิการของหนังสือพิมพ์ Search Light ซึ่งถูกฟ้องว่า หนังสือพิมพ์ทำการตีพิมพ์เผยแพร่การประชุมรัฐสภา ซึ่งประธานสภาได้มีคำสั่งยกเลิกไปแล้ว บรรณาธิการผู้นี้ได้คัดค้านการดำเนินการของรัฐสภาด้วยเหตุผลว่าเขามีสิทธิขั้นพื้นฐานในการกล่าวถ้อยคำและแสดงความคิดเห็นอันเป็นเสรีภาพของสื่อภายใต้บทบัญญัติแห่งกฎหมาย อย่างไรก็ตาม ศาลฎีกาเห็นว่า เรื่องดังกล่าวอยู่ในอำนาจของฝ่ายนิติบัญญัติที่จะดำเนินการฟ้องร้องบรรณาธิการผู้นั้นหากเขาละเมิดเอกสิทธิ์ของฝ่ายนิติบัญญัติ ศาลฎีกาเคารพในอำนาจสูงสุดของบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่กำหนดไม่ให้ศาลฎีกามีอำนาจพิจารณาคัดสินคดีในเรื่องที่เป็นอำนาจของฝ่ายนิติบัญญัติแต่ผู้เดียว อีกคดีหนึ่งคือคดี Keshav Singh กับพวก ได้กระทำการอันเป็นการหมิ่นอำนาจสภาและละเมิดเอกสิทธิ์ของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่ง Uttar Pradesh โดยการตีพิมพ์และเผยแพร่ใบปลิว ซึ่งเป็นเท็จและทำให้สมาชิกเสื่อมเสียชื่อเสียง สภาจึงมีคำสั่งเรียก Keshav Singh กับพวก ให้ปรากฏต่อหน้าที่ประชุมสภาเพื่อให้ได้รับการดำเนินคดีและประณาม แต่ในวันดังกล่าวมีเพียงพวกของนาย Keshav เท่านั้น นาย Keshav เองมิได้มาปรากฏตัวต่อหน้าสภา แต่กลับเขียนจดหมายส่งถึงประธานสภาโดยใช้ภาษาที่ลบล้าง

ศักดิ์ศรีของสภาและประธานสภา จากนั้นนาย Keshav จึงได้ถูกจับกุมตัว เมื่อเขาปรากฏตัวต่อหน้าสภา เขายืนหันหลังให้ประธานสภาอันแสดงถึงความไม่เคารพต่อสภาและไม่สนใจที่จะตอบคำถามใด ๆ นาย Keshav จึงถูกตัดสินจำคุกเป็นระยะเวลา ๗ วัน จนในวันที่หก ผู้สนับสนุนนาย Keshav Singh ได้ยื่นคำร้องต่อศาลสูงอัลลาฮาบาดขอให้ปล่อยตัวนาย Keshav เนื่องจากเขาได้รับการดำเนินคดีแล้ว การกักขังตัวจึงเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมายและไม่มีอำนาจที่จะทำเช่นนั้น ศาลสูงมีคำสั่งให้ประกันนาย Keshav ต่อมาสภานิติบัญญัติได้มีมติว่าการที่ผู้พิพากษาสองคนของศาลสูงอัลลาฮาบาดมีคำสั่งให้ประกันตัวนาย Keshav และการที่ผู้สนับสนุนนาย Keshav ได้ยื่นคำร้องขอให้ปล่อยตัวนั้น เป็นการกระทำที่หมิ่นอำนาจของสภา สภาจึงมีคำสั่งให้นาย Keshav กลับไปรับโทษในส่วนที่เหลือต่อไป และตั้งควบคุมตัวผู้พิพากษาสองคนและผู้สนับสนุน ต่อมาผู้พิพากษาได้ยื่นคำร้องต่อศาลสูงอัลลาฮาบาด โดยขอให้ประธานสภา พนักงานเจ้าหน้าที่และผู้ดูแลสถานกักกัน ระวังการดำเนินการตามมติของสภา ศาลรับคำร้องและมีคำสั่งตามขอ จนในท้ายที่สุดของคดีนี้ ศาลฎีกาได้ตัดสินว่าอำนาจและเอกสิทธิ์ของฝ่ายนิติบัญญัติเป็นสิทธิขั้นพื้นฐาน และขณะเดียวกันศาลสูงอัลลาฮาบาดก็เห็นว่าสภานิติบัญญัติมีอำนาจในการดำเนินการกับผู้ที่กระทำการหมิ่นอำนาจสภา

๓) “การต้อนรับสมาชิกรัฐสภาในวันเปิดสภา” (The reception of MPs at the beginning of a new term of Parliament) โดย นาย Xavier Roques เลขาธิการฝ่ายบริหารรัฐสภาฝรั่งเศส

นาย Xavier Roques ได้สรุปประเด็นสำคัญเกี่ยวกับประสบการณ์ในการรับสมาชิกในวันเปิดสภามี ๒ ประเด็นสำคัญ คือ กระบวนการในการรับสมาชิกใหม่และการสนับสนุนของหน่วยงานด้านธุรการของสภาในวันเปิดสภา

กระบวนการในการรับสมาชิกในวันเปิดสภาใหม่ สิ่งแรกที่ต้องคำนึงถึงคือกระบวนการการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของฝรั่งเศสที่มีการเลือกตั้งสองรอบ จึงต้องดำเนินการรับสมาชิกทั้งสองรอบ ประการที่สอง กระบวนการในการรับนั้นไม่เพียงแต่เป็นการระดมหน่วยงานต่าง ๆ ของสภาเท่านั้น แต่ยังต้องการความร่วมมือที่ใกล้ชิดระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วย เช่น ความช่วยเหลือจากกระทรวงมหาดไทยในการส่งรายชื่อผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งพร้อมผลการเลือกตั้ง และแจ้งผู้ที่ได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทราบถึงกระบวนการขั้นตอนในการรับสมาชิกใหม่ ส่วนหน่วยงานต่าง ๆ ของสภาเองก็ต้องให้ความช่วยเหลือแก่หน่วยงานของรัฐอื่น ๆ ด้วย เช่น ย้ำเตือนสมาชิกถึงหน้าที่ในการเปิดเผยทรัพย์สินต่อคณะกรรมการเปิดเผยข้อมูลทางการเงินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หากสมาชิกไม่แจ้ง สมาชิกต้องลาออกจากตำแหน่ง นอกจากนี้ ยังมีหน้าที่ในการให้ข้อมูลแก่สมาชิกในเรื่องของข้อบังคับต่าง ๆ ด้วย ประการที่สาม จัดเตรียมเอกสารสำหรับสมาชิก เช่น หนังสือเรื่อง “สภาผู้แทนราษฎรในระบบของฝรั่งเศส แผ่นพับเผยแพร่เรื่องแนวปฏิบัติสำหรับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบฟอร์มสัญญาที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ เช่น สัญญาจ้างผู้ช่วย ส.ส. และแผนที่ของ Palais – Bourbon อันเป็นสถานที่ตั้งของอาคารรัฐสภา และประการที่สี่ กระบวนการรับสมาชิกนี้จะทำให้ได้รับข้อมูลและได้ให้สมาชิกกรอกแบบฟอร์มสำคัญ ซึ่งถือเป็นโอกาสดีที่จะทำให้สามารถได้รับข้อมูลส่วนบุคคล ลายมือชื่อของสมาชิก และรูปถ่ายของสมาชิกได้อย่างรวดเร็ว

ในส่วนของการให้การสนับสนุนของหน่วยงานด้านธุรการของสภาในวันเปิดสภา ได้แก่ การจัดสรรห้องประชุมและห้องทำงานต่าง ๆ ให้แก่กลุ่มการเมือง และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร การจัดให้มีเครื่องคอมพิวเตอร์และเครื่องใช้ต่าง ๆ เช่น เครื่องถ่ายเอกสาร เครื่องพิมพ์ และสแกนเนอร์ การจัดสรรเงินสำหรับสำนักงานในเขตพื้นที่ของสมาชิคนั้น สมาชิกจะได้รับการจัดสรรเงิน โดยสมาชิกสามารถสั่งของกับผู้ขายได้ โดยตรงหรืออาจใช้เงินในการจัดซื้อคอมพิวเตอร์ขนาดเล็ก ซอฟต์แวร์ หรือใช้ในการฝึกอบรมผู้ใช้งาน เป็นต้น ส่วนสำนักงานจัดหาวัสดุอุปกรณ์ก็เป็นผู้ชำระเงิน ในกรณีที่สมาชิกจัดจ้างผู้ช่วย สมาชิกก็สามารถทำสัญญาจ้างได้โดยตรง โดยมีสำนักกิจการการคลังเป็นผู้ดำเนินการ อย่างไรก็ตาม ไรก็ดีสภาผู้แทนราษฎรฝรั่งเศสมิได้จัดให้มีการอบรมสมาชิกสภาและผู้ช่วยสมาชิกที่เข้ามาทำงานใหม่ เนื่องจากมีฝ่ายเลขานุการด้านธุรการของคณะกรรมาธิการสามัญพร้อมให้ความช่วยเหลืออยู่แล้ว

๔) “พระราชกฤษฎีกา : กฎหมายที่ออกโดยฝ่ายบริหารในประเทศอินเดีย เมื่อสภาปิดสมัยประชุม” (The Ordinance : Legislation by the Executive in India when parliament is not in session) โดย Dr. V.K. Agnihotri เลขาธิการราชยสภาอินเดีย

เป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่า ในประเทศที่ปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตย ฝ่ายที่ทำหน้าที่ตรากฎหมายคือฝ่ายนิติบัญญัติ แต่ฝ่ายนิติบัญญัติเองก็ได้มีการประชุมตลอดทั้งปี ดังนั้น ในช่วงที่สภาปิดสมัยประชุมฝ่ายบริหารจึงออกกฎหมายที่เรียกว่า พระราชกฤษฎีกาไว้บังคับ ในสังคมที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมอย่างเช่นอินเดีย การจัดการความแตกต่างเป็นสิ่งที่ท้าทายมาก ฝ่ายบริหารจึงมีหน้าที่รับผิดชอบในด้านการออกกฎหมายด้วย ภายหลังที่ประเทศอินเดียได้รับเอกราช สภาร่างรัฐธรรมนูญได้มีการอภิปรายกันถึงอำนาจของประธานาธิบดีและผู้ว่าการรัฐต่าง ๆ ในการออกพระราชกฤษฎีกาในกรณีที่สภาปิดสมัยประชุม บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญอินเดียให้อำนาจประธานาธิบดีของประเทศใช้พระราชกฤษฎีกาได้ตลอดเวลา เมื่อเห็นว่ามีสถานการณ์จำเป็นต้องดำเนินการทันที ยกเว้นเมื่อทั้งสองสภาอยู่ในสมัยประชุม และให้พระราชกฤษฎีกาที่ประกาศใช้นั้นมีผลเช่นเดียวกับพระราชบัญญัติที่ออกโดยรัฐสภา

การออกพระราชกฤษฎีกาเป็นอำนาจของคณะรัฐมนตรีโดยใช้อำนาจดังกล่าวผ่านประธานาธิบดี ซึ่งกฎหมายใช้คำว่า “ความพอใจของประธานาธิบดี” ตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้นที่ประธานาธิบดีเห็นว่าจำเป็นต้องประกาศใช้พระราชกฤษฎีกา โดยความพอใจดังกล่าวนี้มิใช่ความพอใจส่วนตัวของประธานาธิบดี แต่เป็นความพอใจที่มีต่อคำแนะนำที่ได้รับจากคณะรัฐมนตรี ประธานาธิบดีจึงใช้อำนาจนี้ตามคำแนะนำของคณะรัฐมนตรี และจากการที่กำหนดให้พระราชกฤษฎีกามีผลเช่นเดียวกับพระราชบัญญัติที่ออกโดยรัฐสภา จึงทำให้พระราชกฤษฎีกาที่ออกโดยประธานาธิบดีมิใช่กฎหมายของฝ่ายบริหารหากแต่เป็นกฎหมายของฝ่ายนิติบัญญัติ จึงมีศักดิ์เป็น “กฎหมาย” ตามความหมายของรัฐธรรมนูญ สิ่งที่แตกต่างระหว่างกฎหมายปกติกับพระราชกฤษฎีกาคือ พระราชกฤษฎีกาไม่มีขอบเขตการอภิปรายในรายละเอียดเหมือนการตราพระราชบัญญัติ ส่วนร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินและการคลังนั้น ฝ่ายบริหารก็สามารถออกพระราชกฤษฎีกาเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวได้เช่นกัน และเพื่อให้เกิดความแน่ใจว่า ฝ่ายบริหารจะไม่ใช้อำนาจการออกพระราชกฤษฎีกาในทางที่ผิด ขอบังคับการประชุมรัฐสภาจึงกำหนดให้ทั้งสองสภาพิจารณาในวาระแรกภายหลังจากที่ได้มีการประกาศใช้

พระราชกฤษฎีกานั้นแล้ว และหากมีการเสนอร่างพระราชบัญญัติแทนพระราชกฤษฎีกาไม่ว่าจะโดยมีการแก้ไขหรือไม่ก็ให้ยื่นร่างพระราชบัญญัตินั้นต่อสภาพร้อมด้วยคำอธิบายสถานการณ์ความจำเป็นเร่งด่วนที่ต้องออกพระราชกฤษฎีกา ในกรณีที่สมาชิกมีมติตามกฎหมายไม่เห็นชอบพระราชกฤษฎีกา และประธานราชสภาหรือประธานโลกสภาแล้วแต่กรณียอมรับมตินั้น รัฐบาลต้องจัดให้มีการอภิปรายในเรื่องดังกล่าวและลงคะแนนภายหลังการอภิปราย

นับตั้งแต่ปี ๒๔๕๕ จนถึงปี ๒๕๕๐ อินเดียมียุคพระราชกฤษฎีกาที่ได้มีการประกาศใช้ทั้งหมดถึง ๕๕๒ ฉบับ โดยปี ๒๕๓๖ ออกพระราชกฤษฎีกามากที่สุดจำนวน ๓๔ ฉบับ ส่วนปี ๒๕๐๖ ไม่มีการออกพระราชกฤษฎีกาเลย ส่วนในประเด็นว่า การออกพระราชกฤษฎีกาของฝ่ายบริหารเป็นการรुक้าขอบเขตอำนาจของฝ่ายนิติบัญญัติหรือไม่นั้น โดยทั่วไปแล้วการออกพระราชกฤษฎีกามักไม่เป็นที่ยอมรับ โดยเฉพาะถ้ามีการออกในช่วงที่สภาเปิดสมัยประชุมมีการกำหนดช่วงสมัยประชุมชัดเจนหรือใกล้จะเปิดสมัยประชุม หากไม่มีเหตุผลพิเศษก็ไม่ควรออกพระราชกฤษฎีกา เพราะถึงอย่างไรอำนาจสูงสุดในการตรากฎหมายก็เป็นของฝ่ายนิติบัญญัติ

๕) “อัฟกานิสถาน : การเริ่มต้นของระบอบประชาธิปไตย – การบรรลุผลสำเร็จและสิ่งท้าทาย”

(Afghanistan : The beginning of democracy – achievements and challenges) โดย นาย Ghulam Hassan Gran เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรอัฟกานิสถาน

รัฐสภาสาธารณรัฐอิสลามอัฟกานิสถานเป็นรัฐสภาที่มีอายุน้อยที่สุดแห่งหนึ่งของโลก เกิดขึ้นภายหลังสิ้นสุดการปกครองของรัฐบาลตาลิบันและตามข้อตกลงบอนนี ปี ๒๕๔๔ และด้วยความช่วยเหลือและสนับสนุนของชุมชนระหว่างประเทศ อัฟกานิสถานจึงมีการเลือกตั้งทั่วไปในปี ๒๕๔๘ ซึ่งนับเป็นก้าวสำคัญที่ทำให้ประเทศเข้าสู่ระบอบประชาธิปไตย นอกจากนี้ยังคำนึงถึงสิทธิสตรีด้วย โดยบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญกำหนดให้สภาผู้แทนราษฎรมีสมาชิกที่เป็นสตรีจำนวนร้อยละ ๒๕ ของจำนวนสมาชิกทั้งหมด (๒๔๕ คน) และในวุฒิสภาที่สมาชิกมาจากการแต่งตั้งนั้น จำนวน ๑ ใน ๓ ของสมาชิกวุฒิสภาที่ประธานาธิบดีแต่งตั้งต้องเป็นสตรี (จากจำนวนสมาชิกวุฒิสภาทั้งหมด ๑๐๑ คน) ลักษณะพิเศษของรัฐสภาอัฟกานิสถานคือ การไม่มีระบบพรรคการเมือง แม้ว่าจะมีพรรคการเมืองที่จดทะเบียนแล้วเป็นร้อยละ พรรค แต่ในระดับบุคคลแล้วก็ยังไม่มีพรรคการเมืองร่วมกันเท่าใด จึงได้แก้ปัญหาโดยการจัดตั้งกลุ่มสมาชิกรัฐสภาขึ้นในวุฒิสภา (๑ กลุ่ม)

นับตั้งแต่มีการจัดตั้งรัฐสภาอัฟกานิสถาน การทำหน้าที่ของฝ่ายนิติบัญญัติตามรัฐธรรมนูญ การตรวจสอบ และการเป็นตัวแทนประชาชนก็บรรลุค่านิยมของระบอบประชาธิปไตยหลายประการ เช่น คนที่เคยต่อสู้กันในช่วงที่เกิดความขัดแย้งทางอาวุธภายในก็หันกลับมานั่งคุยกันเพื่อแก้ไขปัญหา มีการจัดทำประชามติรับฟังความคิดเห็นของประชาชนทั้งในเมืองหลวงและต่างจังหวัด การผ่านกฎหมายสำคัญ ๆ ที่มุ่งพัฒนาประเทศและให้สัตยาบันต่อข้อตกลงระหว่างประเทศและพิธีสารต่างๆ นอกจากนี้ รัฐสภาอัฟกานิสถานยังได้สร้างความสัมพันธ์ระหว่างรัฐสภากับรัฐสภาประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคด้วยในส่วนของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรของอัฟกานิสถานนั้น โครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติหรือ UNDP ได้ให้การสนับสนุนโดยการให้ส่งเจ้าหน้าที่ของสภาไปฝึกงานยังต่างประเทศ โดยเจ้าหน้าที่นี้ได้นำมาตรการ

สำคัญอันนำไปสู่การจัดตั้งหน่วยงานด้านนิติบัญญัติของประเทศ เช่น การบูรณะอาคารรัฐสภาที่ได้ถูกทำลายในช่วงที่มีความขัดแย้ง การจัดให้มีเทคโนโลยีที่เหมาะสมสำหรับหน่วยงานด้านธุรการและสภา รวมถึงเทคโนโลยีสารสนเทศ และการเข้าถึงระบบอินเทอร์เน็ตสำหรับสมาชิกสภาแต่ละท่าน และการพัฒนาโครงสร้างองค์กรและลักษณะงานของเจ้าหน้าที่ของสองสภา เป็นต้น นอกจากนี้ สำนักงานเลขาธิการยังได้จัดตั้งสถาบันรัฐสภาแห่งอัฟกานิสถานในปี ๒๕๕๑ เพื่อให้ตรงตามความต้องการของสมาชิกรัฐสภาและเจ้าหน้าที่ของรัฐสภาในการเพิ่มทักษะในด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำงานในหน้าที่ที่ปฏิบัติ

อย่างไรก็ดี รัฐสภาอัฟกานิสถานยังต้องประสบกับสิ่งท้าทายต่าง ๆ เช่น การไม่มีวัฒนธรรมของรัฐสภา การขาดความเข้าใจในหลักการประชาธิปไตย เงินเดือนสำหรับเจ้าหน้าที่รัฐสภามีอัตราเงินเดือนต่ำ การขาดวัฒนธรรมทางประชาธิปไตยในสังคมของอัฟกานิสถาน สภาวะแวดล้อมไม่มีเสถียรภาพและไม่มั่นคง และมีการแทรกแซงทางการเมืองในกิจการภายในของสำนักงานเลขาธิการจากทั้งสองสภา

๖) **“คำกล่าวครั้งแรกในรัฐสภาของสมาชิกรัฐสภาสมัยแรก” (First speeches in Parliament by new Members of Parliament)** โดย นาง Claressa Surtees รองหัวหน้าฝ่ายรักษาความปลอดภัยของสภาผู้แทนราษฎรเครือรัฐออสเตรเลีย

คำว่า “คำกล่าวครั้งแรก” ในสภาผู้แทนราษฎรของเครือรัฐออสเตรเลีย หมายถึง คำกล่าวครั้งแรกของสมาชิกสภาที่ได้รับการเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นครั้งแรก แม้ว่าสมาชิกจะมีประสบการณ์ทางรัฐสภาในวุฒิสภาหรือรัฐสภาของรัฐหรือของประเทศในเขตอาณานิคมมาก่อนก็ตาม ส่วนเนื้อหาของคำกล่าวนั้นไม่ได้มีกฎเกณฑ์กำหนดไว้ แต่สมาชิกส่วนใหญ่จะกล่าวถึงภูมิหลัง ปรัชญาทางการเมืองของตน สิ่งที่คุณคาดหวังที่จะบรรลุผลสำเร็จในฐานะเป็นสมาชิก ประวัติและลักษณะทั่วไปของผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตพื้นที่ของคุณ การอ้างอิงครอบครัวและเพื่อน และขอบคุณบุคคลเหล่านั้นซึ่งช่วยในการเลือกตั้งจนทำให้ได้รับเลือกเข้าสู่สภา การกล่าวนี้จะกล่าวในช่วงการอภิปรายคำกล่าวตอบ (Address in Reply) ต่อสุนทรพจน์ของผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ในวันเปิดสภา โดยคำกล่าวครั้งแรกของสมาชิกจะมีความยาวประมาณ ๒๐ นาที ในกรณีที่สมาชิกได้รับการเลือกตั้งจากการเลือกตั้งซ่อมจะได้กล่าวคำกล่าวครั้งแรกในช่วงการอภิปรายร่างพระราชบัญญัติจัดสรรงบประมาณ และโดยปกติแล้ว สมาชิกใหม่สามารถเชิญครอบครัวและเพื่อนของตนมานั่งฟังคำกล่าวครั้งแรกของตนได้โดยนั่งในที่นั่งสำหรับประชาชนทั่วไป ซึ่งตามกฎเกณฑ์สำหรับผู้เข้านั่งนั้นจะต้องไม่ใช่เสียงใด ๆ แต่ในกรณีของการกล่าวคำกล่าวครั้งแรกของสมาชิก ก็อาจมีการผ่อนผันนี้ได้ในช่วงที่สมาชิกกล่าวจบ ผู้ฟังก็สามารถปรบมือได้ สภาจะทำการบันทึกคำกล่าวครั้งแรกพร้อมกับถ่ายเทปนิ่งของสมาชิกขณะกล่าวด้วย และจะนำคำกล่าวเผยแพร่ในเว็บไซต์ของสมาชิกซึ่งอยู่ในเว็บไซต์ของรัฐสภา โดยจะทำการโพสต์ชีวประวัติของสมาชิกคนนั้น ๆ ด้วย

๗) **“งานของสภาผู้แทนราษฎรอุรุกวัยในช่วงปิดสมัยประชุม” (Functions of the Chamber of the House of Representatives of Uruguay during non-working periods)** โดย Dr. José Pedro Montero รองประธานสมาคมเลขาธิการรัฐสภาและเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรอุรุกวัย

อายุของสภาผู้แทนราษฎรอุรุกวัยมีกำหนดคราวละ ๕ ปี โดยเริ่มตั้งแต่วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์หลังจากวันเลือกตั้งทั่วไปที่จนถึงสิ้นสุดอายุสภาในวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ของปีที่ห้า โดยในห้าปีนี้จะแบ่งช่วงสมัยประชุมออกเป็น ๕ ช่วง ช่วงที่ ๑ ตั้งแต่ ๑๕ กุมภาพันธ์ – ๑๕ ธันวาคม ช่วงที่ ๒,๓ และ ๔ ตั้งแต่ ๑ มีนาคม – ๑๕ ธันวาคม และ ช่วงที่ ๕ ตั้งแต่ ๑ มีนาคม – ๑๕ กันยายน ดังนั้นในช่วงระหว่างระยะเวลาดังกล่าวจึงเป็นช่วงอยู่นอกสมัยประชุมเว้นแต่จะมีการประชุมสมัยวิสามัญ

ในส่วนของทรัพยากรบุคคลในช่วงที่สภาหยุดพักนี้ หน้าที่ของเจ้าหน้าที่สภาที่จะลดลงไปด้วยจึงไม่ต้องการเจ้าหน้าที่มากนัก แต่หากในช่วงระหว่างเวลาดังกล่าวมีการประชุมสมัยวิสามัญ เจ้าหน้าที่ทุกคนก็ต้องทำงานเช่นเดียวกับช่วงที่มีสมัยประชุม

สำหรับหน้าที่ในการควบคุมการทำงานของฝ่ายบริหารซึ่งเป็นหน้าที่ของฝ่ายนิติบัญญัติใช้อำนาจผ่านสภาในช่วงที่สภาปิดสมัยประชุมนั้นก็จะเป็นหน้าที่ของคณะกรรมการสามัญ โดยคณะกรรมการสามัญประกอบด้วยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๑๑ คน สมาชิกวุฒิสภา ๔ คน และผู้ช่วยที่แต่งตั้งโดยสภานั้น ๆ ๑ คน สมาชิกวุฒิสภาที่มีเสียงข้างมากเป็นประธาน

๘) “ปฏิสัมพันธ์ของสภาสหพันธรัฐ (สภาสูง) กับการประชุมของฝ่ายนิติบัญญัติของสหพันธรัฐรัสเซีย ในกระบวนการนิติบัญญัติและการตรากฎหมาย” (The interaction of the Council of the Federation with the legislative assemblies of the subjects of the Russian Federation in the law – making and legislative processes) โดย นาย Vladimir Svinarev เลขาธิการสภาสหพันธรัฐของรัสเซีย

ตลอดการทำงาน ๑๕ ปี ที่ผ่านมาของสภาสหพันธรัฐได้มีการจัดการระบบการเข้ามีส่วนร่วมของภูมิภาคต่าง ๆ ในการสร้างและดำเนินนโยบายของรัฐ โดยใช้กลไกปฏิสัมพันธ์ของสภา ซึ่งได้มีการดำเนินการสำเร็จลุล่วงในหลายทิศทาง ปฏิสัมพันธ์ในระดับสหพันธรัฐที่ใช้ผ่านตัวแทนของภูมิภาคต่าง ๆ ในสภาสหพันธรัฐมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการเสนอกฎหมายของภูมิภาคเป็นสำคัญ อย่างไรก็ตาม ผู้ร่างกฎหมายของรัสเซียได้เปลี่ยนรูปแบบการจัดตั้งสภาสหพันธรัฐมาแล้วถึงสามครั้งแต่ในแต่ละครั้งยังคงเดินตามกรอบของรัฐธรรมนูญ ปัจจุบัน สมาชิกของสภาซึ่งเป็นตัวแทนรัฐสภาของภูมิภาคได้รับเลือกตั้งจากสภานั้น ๆ กฎหมายของสหพันธรัฐที่เกี่ยวข้องได้รับการสนับสนุนจากสภาทั้งสองสภาและลงนามโดยประธานาธิบดีด้วยเหตุนี้ นับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๔ ผู้ที่ผ่านกระบวนการเลือกตั้งก็จะมีประสบการณ์การทำงานกับผู้ลงคะแนนเสียงและไม่เพียงเป็นตัวแทนของหน่วยงานในระดับภูมิภาคเท่านั้นแต่ยังเป็นตัวแทนของประชาชนในภูมิภาคที่จะทำงานในสภาสหพันธรัฐด้วย ในฐานะที่เป็นสภาของภูมิภาคต่าง ๆ สภาสหพันธรัฐหรือสภาสูงจึงให้ความสนใจเป็นพิเศษในประเด็นการปรับปรุงรูปแบบและวิธีการในการปฏิสัมพันธ์กับหน่วยงานด้านนิติบัญญัติต่าง ๆ ซึ่งภายใต้รัฐธรรมนูญรัฐสภาของแคว้นต่าง ๆ มีสิทธิในการเสนอกฎหมาย ในปี ๒๕๔๕ ก้าวสำคัญอีกก้าวหนึ่งคือมีการจัดตั้งสภาที่ปรึกษากฎหมาย ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ให้คำปรึกษาภายใต้สภาสหพันธรัฐ ประกอบด้วย หัวหน้าส่วนราชการของหน่วยงานด้านนิติบัญญัติของรัสเซีย จนต่อมาหน่วยงานนี้กลายเป็นสถาบันที่มีหน้าที่ประสานงานที่มีประสิทธิภาพ โดยการส่งเสริมการประสานผลประโยชน์ของศูนย์กลางและแคว้นต่าง ๆ เป็นอย่างดี ในปัจจุบัน เมื่อการพิชิตวิกฤตการณ์เศรษฐกิจและการเงินของโลกเป็นแนวทางหลัก

สำหรับการทำงานของหน่วยงานด้านนิติบัญญัติในทุกระดับ สภาที่ปรึกษากฎหมายจึงต้องมีหน้าที่รับผิดชอบงานการส่งเสริมวิถีปฏิบัติที่ดีที่สุดในการกำหนดนโยบายของภูมิภาคในการเอาชนะวิกฤตการณ์ที่เกิดขึ้น ซึ่งคุณเห็นว่าภายใต้สภาพของวิกฤตการณ์ที่มีความซับซ้อน แต่แนวโน้มต่าง ๆ ก็สามารถดำเนินการป้องกันปรากฏการณ์เศรษฐกิจเชิงลบได้ค่อนข้างดี มีการเสนอวิธีการแก้ไขต่าง ๆ มากมาย การส่งเสริมประสบการณ์ของภูมิภาคและการเสนอกฎหมายของภูมิภาคเพื่อประโยชน์ส่วนรวมของประเทศจึงเป็นงานของสภาสหพันธ์รัฐ

ง) ข้อเสนอแนะเรื่อง “การสำรวจการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในรัฐสภาประเทศต่าง ๆ ของโลก” (Global Survey of ICT in Parliaments) โดย นาง Dianela Giacomelli จากศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของรัฐสภาโลก

ในการสำรวจการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภาประเทศต่าง ๆ ในปี ๒๕๕๐ ได้ทำการสำรวจโดยการส่งแบบสอบถามไปยังสภาจำนวน ๒๖๓ แห่งใน ๑๘๘ ประเทศ ในจำนวนนี้มีเพียงสภา ๑๐๕ แห่ง (คิดเป็นร้อยละ ๔๐) เท่านั้นที่ตอบ หรือ ๘๘ ประเทศ (คิดเป็นร้อยละ ๔๗) รัฐสภาบางประเทศยังใหม่กับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างชัดเจน (คิดเป็นร้อยละ ๑๐) โดยรัฐสภาส่วนใหญ่มีช่องว่างระหว่างสิ่งที่เป็นไปได้กับเทคโนโลยีสารสนเทศกับสิ่งที่ดำเนินการจนบรรลุผลสำเร็จแล้วพร้อมกับมีข้อจำกัดในด้านทรัพยากร อย่างไรก็ตาม หากไม่คำนึงถึงระดับรายได้ของประเทศแล้ว รัฐสภาหลายประเทศก็มีแผนการในการพัฒนาปรับปรุงการใช้เทคโนโลยีของตน ในการทำการสำรวจในปี ๒๕๕๒ นี้มีโครงสร้างคือ ๑) การตรวจสอบ การจัดการ ทรัพยากร และความร่วมมือ ๒) โครงสร้างพื้นฐาน การบริการ การประยุกต์ใช้ และการจัดการด้านเจ้าหน้าที่ ๓) ระบบการจัดการเอกสาร และการใช้งานมาตรฐานแบบเปิด ๔) ห้องสมุดและการบริการ ค้นคว้าวิจัย ๕) เว็บไซต์ และ ๖) การเน้นการสื่อสารกับประชาชน โดยมีกำหนดเวลาในการดำเนินการต่าง ๆ ดังนี้

๑ พฤษภาคม	:	แจกจ่ายแบบการสำรวจ
พฤษภาคม – มิถุนายน	:	รัฐสภาแต่ละประเทศตอบแบบสำรวจเสร็จสมบูรณ์
กรกฎาคม – สิงหาคม	:	ทำการวิเคราะห์เชิงสถิติ
กันยายน – ตุลาคม	:	ผลการสำรวจในขั้นต้น
พฤศจิกายน – ธันวาคม	:	จัดเตรียมรายงานขั้นสุดท้าย
มกราคม	:	เผยแพร่ WePR 2010

จ) การนำเสนอกิจกรรมต่าง ๆ ของสหภาพรัฐสภาในปัจจุบัน โดยนาย Martin Chungong

ด้านการสร้างความแข็งแกร่งแก่รัฐสภา สหภาพรัฐสภา (IPU) ยังคงให้ความสนใจเป็นพิเศษต่อรัฐสภาของประเทศที่ฟื้นจากความขัดแย้ง กิจกรรมต่าง ๆ ของ IPU ส่งเสริมความสามารถของรัฐสภาในการสร้างสันติภาพ บรรลุถึงความปรองดองของชาติ และช่วยฟื้นฟูประเทศภายหลังความขัดแย้ง IPU ได้ออกโครงการสำคัญในการช่วยรัฐสภาของประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษในทวีปแอฟริกาในการทุ่มเทความพยายามเพื่อความปรองดองของชาติ โดยมีสำนักงานพัฒนาระหว่างประเทศแห่งแคนาดาเป็นผู้ให้ทุน โดยดำเนินโครงการ

ดังกล่าวในรูปแบบการสัมมนาระดับภูมิภาคในประเทศเซียร์ราลีโอนเมื่อเดือนมิถุนายน ๒๕๕๑ นอกจากนี้ IPU ยังคงให้การสนับสนุนรัฐสภาบรูไนในการส่งเสริมกลไกหรือทางการเมืองและการตัดสินใจ พร้อมภารกิจสำคัญในการช่วยเหลือรัฐสภาแก้ไขวิกฤตการณ์ที่กลุ่มสมาชิกรัฐสภาต่อต้านไม่เข้าร่วมกระบวนการทางรัฐสภา IPU ยังให้การสนับสนุนแก่รัฐสภาประเทศต่าง ๆ จำนวนมากในการให้คำปรึกษา จัดการพัฒนาการประชุมเชิงปฏิบัติการและการฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างศักยภาพ IPU ได้ทำการศึกษาถึงความเป็นไปได้ในการจัดให้มีฐานข้อมูลของโลกในเรื่องโครงการต่าง ๆ ที่เสริมสร้างความเข้มแข็งของรัฐสภา

ด้านการปกป้องสิทธิมนุษยชน ในปี ๒๕๕๑ มีกรณีเข้าสู่คณะกรรมการสิทธิของสมาชิกรัฐสภาของ IPU จำนวน ๑๓ กรณีใน ๑๗ ประเทศเกี่ยวข้องกับสมาชิกรัฐสภา ๓๐๕ คน เช่น เรื่องของการกักกันสมาชิกรัฐสภาปาเลสไตน์ในอิสราเอลที่ได้รับการปล่อยตัวแล้ว และการฆาตกรรมสมาชิกรัฐสภาจำนวนมากในศรีลังกา IPU ยังคงเสริมสร้างการรวมตัวกันระหว่างคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนของรัฐสภาโดยการจัดประชุมสมาชิกคณะกรรมการปีละครั้ง ในปี ๒๕๕๑ IPU ร่วมกับสำนักงานข้าหลวงใหญ่สิทธิมนุษยชนได้จัดการประชุมที่ได้ให้ข้อเสนอแนะสำหรับการดำเนินการทางรัฐสภา โดยการกระตุ้นรัฐสภาและสมาชิกรัฐสภาให้เข้ามีส่วนร่วมในงานของสหประชาชาติเพื่อส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชน

ด้านความเป็นหุ้นส่วนระหว่างบุรุษและสตรีในการเมือง ในปี ๒๕๕๑ ยังคงมีการขยายกิจกรรมต่าง ๆ ให้มากขึ้นในด้านนี้ โดยไม่เพียงแต่เฝ้าติดตามการมีส่วนร่วมของสตรีในกิจกรรมทางการเมืองเท่านั้น หากแต่ยังพัฒนาศักยภาพในการปฏิบัติหน้าที่ด้วย IPU ได้จัดทำแผนที่โลกเรื่องสตรีในการเมือง รวมถึงการวิเคราะห์ความก้าวหน้าและความเสื่อมถอยของสตรีในรัฐสภาเป็นประจำทุกปี นอกจากนี้ยังได้จัดพิมพ์หนังสือ “ความเสมอภาคในการเมือง : การสำรวจบุรุษและสตรีในรัฐสภาประเทศต่าง ๆ” โดยทำการศึกษาเปรียบเทียบความเห็นจากจำนวนรัฐสภาเกือบ ๓๐๐ แห่ง IPU ยังได้จัดการประชุมคณะกรรมการสถานะของสตรีในบทบาทของรัฐสภาในการจัดการการคลังสำหรับความเสมอภาคทางเพศ และในการแบ่งความรับผิดชอบที่เท่าเทียมกันระหว่างบุรุษและสตรี นอกจากนี้ IPU ยังคงทำงานเพื่อสร้างศักยภาพของสตรีในการปฏิบัติหน้าที่ในด้านรัฐสภาในประเทศกลุ่มอาหรับและประเทศหมู่เกาะของแปซิฟิกผ่านโครงการฝึกอบรมหลายโครงการด้วย

การปรับปรุงความรู้และการกำหนดมาตรฐานของรัฐสภาและประชาธิปไตย

พาร์ไลน์ (PARLINE) เป็นฐานข้อมูลรัฐสภาประเทศต่าง ๆ ที่อยู่ในเว็บไซต์ของ IPU โดยในปี ๒๕๕๑ มีการปรับปรุงข้อมูลเกี่ยวกับประธานสภาประเทศต่าง ๆ ในแต่ละเดือนมีจำนวนการสืบค้นกว่า ๑๐,๐๐๐ ครั้ง นอกจากนี้ วันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๑ ได้มีการเฉลิมฉลองวันประชาธิปไตยสากลเป็นครั้งแรก โดยการส่งเสริมให้รัฐสภาประเทศต่าง ๆ เข้าร่วมเฉลิมฉลองโดยรัฐสภาเกือบ ๕๐ ประเทศได้แจ้งให้ IPU ทราบถึงการจัดงานดังกล่าวด้วย นอกจากนี้ IPU ยังมีส่วนร่วมในงานของศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภาโลก โครงการที่ได้ดำเนินงานร่วมกับสหประชาชาติ โดยศูนย์นี้ได้จัดพิมพ์รายงานรัฐสภาอิเล็กทรอนิกส์โลกในเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ที่มีข้อมูลการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในรัฐสภาจากสภา ๑๐๐ แห่งทั่วโลก

และในปีเดียวกันนี้ ยังได้เห็นความร่วมมือระหว่าง IPU กับ ASGP ที่มากขึ้นด้วย เช่น การจัดประชุมที่เน้นบทบาทของห้องสมุดรัฐสภาและการบริการค้นคว้าวิจัยในบริบทด้านประชาธิปไตย

ฉ) การนำเสนอ เรื่อง การเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมสมัชชาสหภาพรัฐสภา ครั้งที่ ๑๒๒ และการประชุมสมัชชาเลขาธิการรัฐสภา ประจำปีสามัญไปไม่ผลิ ปี ๒๕๕๓ ณ กรุงเทพมหานคร โดย นายพิฑูร พุ่มหิรัญ เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ได้นำเสนอข้อมูลสำหรับผู้ที่จะเข้าร่วมประชุม IPU ครั้งที่ ๑๒๒ และการประชุม ASGP ประจำปีสามัญไปไม่ผลิ ปี ๒๕๕๓ ที่รัฐสภาไทยจะเป็นเจ้าภาพ โดยมีสาระสำคัญที่นำเสนอพร้อมรูปแบบ Power Point ต่อที่ประชุมฯ ดังนี้

- ข้อมูลประเทศไทย : ประเทศไทยตั้งอยู่ในใจกลางของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีดินแดนติดกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว สหภาพพม่า ราชอาณาจักรกัมพูชา และมาเลเซีย ประเทศไทยมี ๗๖ จังหวัดมีประชากรประมาณ ๖๓ ล้านคน โดยร้อยละ ๑๐ ของประชากรทั้งประเทศอาศัยอยู่ในเมืองหลวงคือ กรุงเทพมหานคร ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติและเป็นภาษาราชการ ขณะที่ภาษาอังกฤษยังเป็นภาษาที่คนส่วนใหญ่ในเมืองหลวงสามารถเข้าใจได้ สำหรับภูมิภาคในประเทศไทยนั้น ในช่วงเดือนมีนาคม – เมษายน จะเป็นช่วงฤดูร้อน มีอุณหภูมิเฉลี่ย ๒๘ – ๓๘ องศาเซลเซียส เวลาท้องถิ่นในประเทศไทยเร็วกว่าเวลามาตรฐานกรีนิช ๗ ชั่วโมง

- การเข้าประเทศ : ผู้เข้าร่วมประชุมจะต้องถือหนังสือเดินทางที่ยังไม่หมดอายุและได้รับการตรวจลงตราที่ถูกต้องสมบูรณ์ก่อนที่จะเดินทางเข้าประเทศไทย การดำเนินการตรวจลงตราสามารถทำได้ที่สถานทูตไทยหรือสถานกงสุลไทยในเขตอาณา ทั้งนี้ การขอรับการตรวจลงตรา ณ ช่องทางอนุญาตของด่านตรวจคนเข้าเมือง (Visa on Arrival) จะได้จัดไว้ ณ ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิเพื่อความสะดวกของผู้เข้าร่วมประชุม

- ข้อมูลกรุงเทพมหานคร : กรุงเทพมหานครตั้งอยู่ตอนกลางของประเทศ มีประชากรอาศัยอยู่ประมาณ ๖ ล้านคน โดยคิดเป็นความหนาแน่นของประชากรประมาณ ๓,๗๐๐ คนต่อตารางกิโลเมตร ประชากรร้อยละ ๘๐ ในกรุงเทพฯ มีเชื้อชาติไทย ร้อยละ ๑๐ เป็นเชื้อชาติจีน และอื่น ๆ อีกร้อยละ ๑๐ ส่วนการนับถือศาสนาของประชากรในกรุงเทพฯ นั้น ร้อยละ ๘๕ นับถือศาสนาพุทธและที่เหลืออีกร้อยละ ๕ นับถือศาสนาอิสลาม คริสต์ ฮินดู และซิกข์

- โรงแรมที่พัก : มีโรงแรมจำนวนมากตั้งแต่ระดับสามดาวไปจนถึงระดับห้าดาว โรงแรมส่วนใหญ่มีบริการห้องพักที่แตกต่างด้วยอุปกรณ์ครบครัน มี Business Center รวมถึงบริการไปรษณีย์ อินเทอร์เน็ต และตู้নিরภัยในห้องพัก เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีห้องออกกำลังกาย สระว่ายน้ำ และบริการนวดแผนไทยด้วย

- การเดินทางในกรุงเทพฯ : ผู้เข้าร่วมประชุมสามารถหลีกเลี่ยงการจราจรติดขัดในกรุงเทพฯ ด้วยการใช้บริการรถไฟฟ้าบีทีเอสหรือรถไฟฟ้ามหานคร (รถไฟฟ้าใต้ดินเอ็มอาร์ที) ซึ่งเป็นการเดินทางที่ให้ความสะดวกสบายและรวดเร็ว มีสถานีปลายทางเป็นแหล่งช้อปปิ้งและสถานที่ที่สำคัญมากมาย หาก

ต้องการเดินทางไปยังจุดหมายใดที่หนึ่งเป็นการเฉพาะก็สามารถใช้บริการรถโดยสารสาธารณะหรือแท็กซี่มิเตอร์ หรือสามารถเรียกใช้บริการ “ตุ๊ก ตุ๊ก” หรือรถสามล้อเครื่องซึ่งจะเป็นทางเลือกในการโดยสารที่ให้ประสบการณ์แปลกใหม่ แต่หากต้องการเดินทางไปี่ต่าง ๆ เป็นการส่วนตัว มีบริษัทหลายแห่งในกรุงเทพฯ ที่ให้บริการเช่ายานพาหนะพร้อมคนขับ

- อาหารไทย : นับเป็นโอกาสดีสำหรับการเดินทางมาประเทศไทยและได้ลิ้มรสอาหารไทยรสชาติไทยแท้ที่มีชื่อเสียงเช่น “ต้มยำกุ้ง” การที่กรุงเทพฯ เป็นเมืองที่ไม่เคยหลับใหล ภัตตาคารร้านรวงต่าง ๆ จึงเปิดให้บริการอยู่ตลอดเวลา โดยสามารถเลือกทานอาหารได้ตั้งแต่ร้านขายอาหารตามท้องถนนไปจนถึงภัตตาคารหรูหร่า สำหรับอาหารนานาชาติ เช่น อาหารจีน อินเดีย ยุโรป และอาหารเอเชียอื่น ๆ ก็มีปรากฏให้เห็นทั่วกรุงเทพฯ

ในการนี้ เลขานุการสภาผู้แทนราษฎรของไทยได้นำเสนอสปอตประชาสัมพันธ์คำเชิญของนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี และนายชัย ชิดชอบ ประธานรัฐสภาและประธานสภาผู้แทนราษฎร เพื่อเชิญสมาชิก ASGP เข้าร่วมการประชุม IPU ครั้งที่ ๑๒๒ และการประชุม ASGP ประจำฤดูใบไม้ผลิ ปี ๒๕๕๑ ณ กรุงเทพมหานคร

ผลการเลือกตั้งกรรมการบริหาร (Executive Committee) แทนตำแหน่งที่ว่าง ๑ ตำแหน่ง

ในการเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารของสมาคมฯ ครั้งนี้ มีผู้ลงสมัครชิงตำแหน่งกรรมการบริหารเพียงคนเดียว คือ Dr. Ulrich Schöler รองเลขานุการสภาผู้แทนราษฎรเยอรมนี นาย Schöler จึงได้เป็นกรรมการบริหารของสมาคมฯ แทนตำแหน่งที่ว่างอยู่ ๑ ตำแหน่ง โดยไม่ต้องมีการเลือกตั้ง

ร่างระเบียบวาระการประชุม ASGP ประจำปีฤดูใบไม้ร่วง ปี ๒๕๕๒ ณ นครเจนีวา สมาพันธรัฐสวิส

สำหรับกำหนดการประชุมสมาคมเลขานุการรัฐสภา ประจำปีฤดูใบไม้ร่วง ปี ๒๕๕๒ ณ นครเจนีวา สมาพันธรัฐสวิส นั้น มีร่างระเบียบวาระการประชุม ดังนี้

ก) การอภิปรายทั่วไป (General Debate)

หัวข้อที่อาจมีการอภิปราย

- “หน้าที่ของเลขานุการสภาผู้แทนราษฎร” (The Office of Secretary General) โดย นาย Ian Harris อดีตประธานสมาคมเลขานุการรัฐสภาและเลขานุการสภาผู้แทนราษฎรเครือรัฐออสเตรเลีย

- “การประเมินตนเองในด้านการบริหารโดยรัฐสภา” (Administrative self – evaluation by Parliaments) โดย นาย Hafnaoui Amrani ประธานสมาคมเลขานุการรัฐสภาและเลขานุการสภาที่ปรึกษาแห่งชาติแอลจีเรีย

ข) การนำเสนอประเด็นอภิปราย (Communications)

- “เอกสิทธิ์ของฝ่ายบริหาร – เครื่องมือของการไม่ให้ความร่วมมือของฝ่ายบริหารในการสอบสวนของรัฐสภา และการดำเนินงานทำหน้าที่ในการตรวจสอบ : ประสบการณ์ของประเทศฟิลิปปินส์ในปัจจุบัน” (Executive privilege – a tool of executive non – cooperation in congressional inquiries and

exercise of oversight functions : the recent experience of the Philippines) โดย นาย Edwin Bellen รองเลขาธิการด้านนิติบัญญัติของวุฒิสภาฟิลิปปินส์ และนาง Emman Lirio Reyes เลขาธิการวุฒิสภาฟิลิปปินส์

- “ความคุ้มกันทางรัฐสภา : ประสบการณ์ของประเทศกาบอง” (Parliamentary immunity : the experience of Gabon) โดย นาย Felix Owansango Daecken เลขาธิการวุฒิสภากาบอง

- “การดำเนินการด้านประชาธิปไตยในรัฐสภาของออสเตรีย – การมีส่วนร่วม การมีอิทธิพล การแสดงตามบทบาท” (The Demokratiewerkstatt in the Austrian Parliament – Take part, Influence, Play your part) โดย Dr. Georg Posch เลขาธิการรัฐสภาออสเตรีย

- “ที่ประชุมสภาครึ่งวงกลมในศตวรรษที่ ๒๑” (A hemicycle for the 21st century) โดย นาง Adelina Sá Carvalho อดีตประธานสมาคมฯ และเลขาธิการรัฐสภาโปรตุเกส

- “ความสัมพันธ์ระหว่างวุฒิสภากับสภาแห่งจังหวัด” (The relations between the Senate and the provincials Assemblies) โดย นาง Martine Masika Katsuva เลขาธิการวุฒิสภาสาธารณรัฐคองโก

- “กระบวนการสะท้อนตัวเองทางด้านรัฐสภาในสภาผู้แทนราษฎรของเนเธอร์แลนด์” (The process of Parliamentary self – reflection in the House of Representatives of the States General) โดย นาง Jacqueline Biesheuvel – Vermeijden เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรเนเธอร์แลนด์

- “การหมิ่นอำนาจของสภาโดยสมาชิกรัฐสภา – ประสบการณ์ของประเทศแซมเบีย” (Contempt of the House by Members of Parliament – The Zambian experience) โดย นาง Doris Kaite Katebe Mwinga เลขาธิการรัฐสภาแซมเบีย

- “การเลือกตั้งของสำนักงานของสภานิติบัญญัติภายหลังการลาออกของสมาชิกจำนวนหนึ่งในช่วงระหว่างที่ยังอยู่ในวาระการดำรงตำแหน่ง” (Election of the Bureau of a legislative chamber following the collective resignation of its members during their term of office) โดย นาย Constantin Tshisuoka Kabamda เลขาธิการรัฐสภาสาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโก

- ข้อซักถามเกี่ยวกับการบริหารงานและการเงินของสมาคมฯ

- หัวข้ออภิปรายใหม่และร่างระเบียบวาระการประชุมสำหรับการประชุมสมาคมฯ ครั้งถัดไป (การประชุมสมาคมเลขาธิการรัฐสภา ประจำปี ๒๕๕๓ ณ กรุงเทพมหานคร)

จัดทำโดย

นางสาวนิรันดร์ สังข์โต

เจ้าหน้าที่วิเทศสัมพันธ์ ๕

กลุ่มงานสมาคมรัฐสภาและสมาคมเลขาธิการรัฐสภา

สำนักองค์การรัฐสภาระหว่างประเทศ